

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 7
juli-
august
2013
17. årg.

Rebelbevægelsen demonstrerer mod Mursis islamiske regime i Cairo juni 2013. Foto Flickr/Lilian Wagdy

TEMA: KOMMUNALVALG OG NEDSKÆRINGSREFORMER

Edward Snowden: Samvittighedens mod
Dansk imperialisme i Østeuropa og Afrika

MASSEPROTESTER MOD MURSI I ÆGYPTEN
- OG SÅ KUPPEDE HÆREN

En verden i oprør

Vi har set det i land efter land, så på det ene kontinent, så på det andet. På overfladen kan der se roligt ud, men pludselig, af nogen anledning, eksploderer det i folkeligt raseri og gigantiske massemanifestationer. Vi har set det i Tyrkiet, i Bangladesh, i Brasilien, i Ægypten, i Grækenland, Spanien, Portugal, i Tunesien ... En gnist antænder bålet, og flammerne breder sig over hele landet.

Hvem kan sige, hvad og hvor for næste omgang. Det eneste der er sikkert er, at der kommer nye udbrud, nye eksplosioner, nye folkelige opstande. Det ulmer under overfladen, og det ulmer hvor som helst. Magthaverne er skrækslagne over at se folk, som rejser sig i protest og går på gaderne, hvor de end vender sig hen. Næste gang lige for næsen af dem, eller i ryggen ...

De moderne massekommunikationsmidler puster til ilden. En park i Istanbul, buspriser og VM-ekstravagance i Brasilien, korruption i Spanien: Inden længe er protesten gået langt ud over sin anledning og har forvandlet sig til en protest mod regimet. Ofte med krav om en regerings afgang. Altid med krav om noget andet.

Der er et fælles mønster i alle protesterne. Det er de unge, der er på gaderne. Det er en generation som føler, den bliver berøvet sin fremtid. Og det er arbejderne – fra de offentligt ansatte i EU-landene der protesterer mod fyringer og nedskæringsreformer til arbejderne på de multinationale mærkevarerfirmaers underleverandører i Bangladesh, der har samme forhold som de europæiske arbejdere havde det i industrialiseringens første tid, før fagforeningerne.

Og hvad er det egentlig, de vil have? Det er ikke højtflvende drømme, ikke utopier, ikke religiøse kalifat-visioner. Det er retten til et enkelt og værdigt liv, retten til en fremtid, for sig selv, for børnene. Arbejde, mad, bolig, social trykthed.

Hvad der sker er, at det rådende samfundssystem – kapitalismen og imperialismen – ikke er leveringsdygtig og ikke kan indfri selv så beskedne krav. I mere end tyve år har kapitalismen været enerådende og uantastet som system på den globale arena. Hvad den har bevist er, at dette økonomiske system ikke duer for millionmasserne. Det har bevist,

at kapitalisme og imperialismen betyder krise og krig, mere udplyndring, mere undertrykkelse, større udbytning. At det er et system, som fungerer til fordel for 'den ene procent', det lille mindretal, der udgør den herskende klasse, som har beriget sig i en historisk uhørt grad. Og som kun fungerer på bekostning af de mange, som ikke tilstår et enkelt og værdigt liv.

Den svenske sanger og sangskriver Mikael Wiehe har udtrykt det rammende og præcist:

*De siger at verden går fremad
og at alting er bedre end før
Jeg ser samme skammelige hunger
og samme fortærende tørst
Magten vil altid ha' mere
De rige kan aldrig få nok
Og det eneste som hjælper os andre
det er om vi løfter i flok.*

Det er den erkendelse de massive globale protester mod kapitalismen vold, magt og udbytning er udtryk for. Det er en ny runde af sociale revolutioner, der banker på de

herskendes dør. Alle sejl sættes til for at forhindre udviklingen af en organiseret kraft, der kan omstyrte magten. USA har udviklet en global overvågning i et omfang, som aldrig før er set. De kapitalistiske massemedier spreder løgne på højtryk. Der føres krige for at aflede de sociale bevægelser. I Ægypten gennemfører hæren et kup med en amerikansk ført hånd, før massebevægelsen kan gøre op med et islamisk afledningsregime.

I sidste ende vil det ikke hjælpe. Blod, undretykkelse, løgnepropaganda: Den revolutionære bevægelse vil fortsætte og forstærkes. For det er kapitalismen og imperialismen selv, som driver masserne på gaden og protesterne og modstanden frem.

Nu gælder det at finde nøglerne til revolutionernes udbrud og sejr. Det er revolutionær teori og revolutionær organisation.

Redaktionen 15. juli 2013

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 400 kr.

Institutioner
1 år 500 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
16. august 2013
Deadline næste nr. 09.08.13

'Store reformdag' i folketinget: Mere følger efter

28. juni 2013: Det var 'Store reformdag' i folketinget. Bjarne Corydons og Mette Frederikssens dag:

De stramme udgiftsrammer for kommunerne, der dikterer fortsatte nedskæringer i årevis: *vedtaget*.

SU-reformen, der væsentligt forringer de uddannelsessøgendes vilkår: *vedtaget*.

Kontanthjælpsreformen, der blandt mange andre negative virkninger vil øge hjemløsheden blandt unge: *vedtaget*.

Der var ingen protester uden for folketingssalen. Ingen studenterorganisationer, ingen fagforeninger, ingen folketingspartier havde taget initiativer i den retning. Protesterne døde med pibekoncerterne 1. maj. I denne omgang. Helle Thorning-Schmidt og regeringens plan om at gennemføre serien af nyliberale nedskæringsformer i sammenhæng med den såkaldte Vækstplan.dk er vellykket gennemført med et komfortabelt flertal med blå blok og velvillig assistance fra Enhedslisten. For at stikke piben ind på 'Store reformdag' blev partiet belønnet med et halvt års forlængelse af uddannelsesretten for ledige, der har mistet deres dagpengernet.

S, SF og Enhedslisten kan nu fokusere på sammen at vinde kommunalvalget den 19. november, og regeringen på at få stykket en finanslov sammen, som Enhedslisten kan sælge, og som opfylder EU-kommissionens og Det Europæiske Råds (regeringsledermøderne under forsæde af præsident Rompuy) krav til SRSF-regeringens politik for 2013-14.

Der er specifikke og konkrete årlige krav til politikken i hvert enkelt af EU's nu 28 medlemslande. Disse krav kaldes 'henstillinger', men er reelt obligatoriske. Og de afviger ikke fra den udstukne EU-kurs. I Spanien anbefaler man f.eks. at hæve pensionsalderen. I april var arbejdsløsheden i Spanien på 26,8 pct. Dermed skal endnu flere ud på arbejdsmarkedet og konkurrere om ikke-eksisterende jobs i et ræs mod bunden.

En dansk politik i modstrid med og i opposition til disse diktater er utæn-

kelig. Det vil betyde et brud med den EU-politik, som 'rød' og blå blok er fælles om.

Det er en gigantisk selvmodsigelse, når Enhedslisten fremlægger sine politiske reformforslag, der ikke følger de venlige henstillinger fra EU, uden samtidig at gøre det klart, at de kræver et brud med begge blokkes politik og med EU for at blive gennemført.

Blåstemplet

Med SU- og kontanthjælpsreformerne, som afslutter omlægningen af de danske overførselsindkomster til EU-modellen, og med vedtagelsen af den fortsatte offentlige nedskæringspolitik, ikke mindst gennem forringelser i kommunerne, er der gennemført en hel stribe brutale og upopulære skridt, som rammer flertallet af danskerne. Venstre bebuder flere nedskæringer på overførselsindkomster efter den tyske Hartz4-model, som allerede er delvist gennemført her. Og både Venstre og regeringen er varme tilhængere af EU's direktiv om at skære ned på 'velfærdsudgifterne'.

Den næste omgang nyliberale reformer vil måske være knap så synlige, selvom lærerlockouten fik synliggjort den reaktionære karakter af den tilsigtede folkeskolereform. Nogle af dem tager sigte på at reformere uddannelsessystemet og videreføre angrebene på aftaler om arbejdstider og arbejdsforhold med henblik på at 'øge udbuddet af arbejdskraft' (på trods af rekordstor arbejdsløshed) og dermed trykke lønningerne og tvinge arbejdstiden i vejret. Andre følger det samme mål ved at glatbarbere velfærden. Alt sammen i

konkurrenceevnens hellige navn.

Siden krisens udbrud i 2008, elimineringen af titusinder af ufaglærte arbejdspladser og med mangelen på lære- og praktikpladser er søgningen til gymnasieuddannelserne eksploderet. Derfor er reformerne af uddannelsessystemet fra bund til top sat på dagsordenen. Der er ikke tilstrækkeligt med arbejdspladser til de unge, der så skal tvinges til at uddanne sig. Men på discount og disciplineret til løntrykkeri. En erhvervsskoleform er en del af den nye reformserie, som for alvor påbegyndes i næste folketingssamling.

Intet ministerium og ingen minister har ikke bidraget til det nyliberale og EU-dikterede angreb på de rettigheder, som blev tilkæmpet i den såkaldte danske velfærdsmodel. Også Margrethe Vestager er i gang med sin næste runde. Spareøvelsen kaldes '*en ny moderne offentlig sektor*'.

I en 'trepartsaftale' mellem staten, kommuner og regioner og tre faglige hovedorganisationer lægges der op til under dette nydelige navn at skære 12 milliarder kroner inden 2020. Aftalen kaldes tilmed en 'tillidsreform' og har mange fine overskrifter. Men det er alt sammen varm luft.

Som folkeskolereformen finansieres med lærernes forberedelsestid skal de 12 milliarder hentes på nedskæringer og forringelser for de offentligt ansatte. De faglige hovedorganisationer vil være med til at finde de gigantiske besparelser, der skal bruges til at kæle virksomhederne og de rige skatteunddragere. Det er skandaløst og kalder på faglig udrensning!

Af de store offentlige fagorganisationer står Danmarks Lærerforening og FOA uden for moderniseringsaftalen. Deres medlemmer er og vil blive hårdt ramt.

Margrethe Vestager har allerede meddelt, at det nuværende sparefelttog ikke stopper ved 12 milliarder.

- *Måske er der i virkeligheden plads til at effektivisere for mere end 12 milliarder kroner*, siger hun i kølvandet på den reaktionære og arbejderfjendske trepartsaftale.

Aftale om kommunernes økonomi:

Fortsættelse af sparepolitikken

Kommunerne har indgået aftale med Finansministeriet om næste års økonomi. I det store hele er aftalen en fortsættelse af de seneste mange års udliciterings- og sparerunder.

Der er fortsat kollektive dummebøder ved overtrædelser af den økonomiske ramme, og der bliver fortsat budgetteret med løbende rationaliseringsgevinster førend de er set på bundlinjen. F.eks. indregnes indførelse af såkaldt velfærdsteknologi, der endnu kun er på forsøgsstadiet, som rationaliseringsgevinster, der kan bruges på andre områder.

Den nye skolereform, som er solgt som et løft af børnenes faglige niveau, tænkes gennemført med et såkaldt løft 400 millioner kr. om året. Men det svarer jo langt fra til det der er sparet gennem de seneste mange år. Så selvom der nu bliver plads til de helt nødvendige lapperier på skoleområdet, er det faglige løft forsvundet til fordel for en heldagsskole, uden at der bliver flere ansatte.

- Hvis lærerne skal undervise to timer mere om ugen for at finansiere folkeskolereformen, har man fjernet fundamentet for reformens mål - nemlig at give et løft til skolen, siger Danmarks Lærerforenings formand Anders Bondo Christensen.

Rammerne for kommunernes budgetter er fastlagt - dikteret af EU og aftalt mellem Bjarne Corydon og kommunerne. Der er ingen plads til velfærdsforbedringer - et faktum der omhyggeligt skjules i valgkampen

- Det handler ikke om mere undervisning, det handler om kvaliteten i undervisningen. Hvis man skruer timetallet i vejret, får man ikke et højere fagligt niveau"

Flere i arbejde - færre ansatte

Aftalen beskrives som en målsætning i forlængelse af reformen af førtidspension og fleksjob samt aftalen om en konstanthjælpsreform. Her skulle det være en central kommunalpolitisk opgave at sikre, at flest muligt får en tilknytning til arbejdsmarkedet, og at antallet af modtagere af overførselsindkomster begrænses mest muligt.

Men økonomiaftalen indebærer overordnet set, at den økonomiske ramme for 2013 videreføres, at 2,6 mil-

liarder kroner veksles fra drift til anlæg. Det betyder, at mens kommunerne kan bygge mere, vil de ikke have mulighed for at ansætte flere. Løsningen på dette paradoks er naturligvis at smide folk ud af statistikkerne; de omtalte grupper begrænses ved at de må leve på nåde hos venner og familie.

Ingen forhandling - EU og finansministeren dikterer

På sidelinjen sidder regeringens støtteparti og hjælper med til at give illusionen om, at det er rigtige forhandlinger der foregår, mens de udtaler deres beklagelse over at regeringen ikke fik en bindende aftale mod social dumping igennem.

- Det er et stort svigt, at regeringen har stillet sig tilfreds med hensigtserklæringer fra KL om at fremme en ordentlige løn- og ansættelsesvilkår i offentlige kontrakter. Regeringen havde lovet at kæmpe for en forpligtende aftale, skriver Enhedslisten.

Det er ikke en helt korrekt fremstilling af, hvordan den type af aftaler indgås. Der er bindende aftale med EU om hvordan økonomien skal skrues sammen, helt ned i detaljen. Og det er Finansministeriet der bestemmer, hvordan et eventuelt råderum skal udfyldes.

Stadig grønt lys for kommunal løndumping

Der er gang i megabyggeprojekter landet over. Og løndumpingen i byggebranchen er massiv. Op til kommunalvalget i november snakker mange håbefulde kandidater om Stop for løndumping. Men endnu et af regeringens og Enhedslistens store løfter er faldet fladt til jorden, nemlig kravet om dansk løn ved offentlige kommunale arbejdsopgaver

104 milliarder skattekroner: Så mange penge har staten, regionerne og kommunerne allerede nu planlagt at starte byggerier for de næste fem år,

nogle af dem megaprojekter. Det drejer sig om en række supersygehuse, 17 kilometer tunnel til Tyskland og mange andre byggepladser.

Det kunne give mulighed for, at tusindvis af arbejdsløse og unge kan få arbejde.

Men ved forhandlingerne om kommunernes økonomi endte det i stedet som en hensigtserklæring med en moralsk appel til kommunerne, intet krav om arbejdsklausuler, intet krav om kontrol, stadig ingen konsekvens ved brug af løndumping.

Det sker på trods af en lang række

skandalesager, og efter at fagbladet 3F har dokumenteret, at 42 procent af alle sager om løndumping foregår på offentlige byggerier.

Stop uden stop

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) har sagt det, statsminister Helle Thorning (S) har sagt det, økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager (R) har sagt det. Ja, hele raden af Gucci-politikerne har sagt det, LO, DA og KL har gentaget det:

Stop for social løndumping.

Det er 'uacceptabelt', 'rystende' osv. Alligevel blev resultat af forhandlinger med kommunerne om deres økonomi, at landets 98 kommuner fortsat selv må bestemme, om de vil kræve dansk løn, når de for eksempel får bygget skoler, børnehaver eller svømmehaller for offentlige skattekrone.

Aftalen siger kun, at arbejdsklausuler skal 'søges udbredt' inden for bygge- og anlægsarbejde samt øvrige udbudskontrakter, hvor det er hensigtsmæssigt. Kommunerne forpligter sig ikke til at gøre noget.

Regeringen og Kommunernes landsforening KL vil til gengæld gøre status over udbredelsen af arbejdsklausuler som led i økonomiforhandlingerne for 2015.

Enhedslisten igen skuffet

Ved finanslovsforhandlingerne 2012 lovede regeringen og Enhedslisten et kommende opgør med social dumping. Året før, 2011, var kravet en indsats mod social dumping en af hjørnestenene i liste Ø's krav til finansloven. Det blev til, at regeringen og Enhedslisten afsatte 65 millioner kroner til at afsløre underbetalte udenlandske arbejdere.

Her i foråret 2013 lavede Enhedslisten så en aftale med regeringen om, at den skulle forsøge at lave en 'politisk forpligtende aftale' med kommunerne om at kræve dansk løn.

Nu sidder Enhedslisten endnu en gang skuffet tilbage:

- Vi vil tage sagen op med regeringen og finde ud af, hvordan vi kan gøre det bedre, lyder det fra arbejdsmarkedsordfører Finn Sørensen.

Når det drejer sig om lovkrav, kontrolforanstaltninger, konsekvenser og økonomisk straf for de unge, de studerende, de arbejdsløse og folk på kontanthjælp, er der ellers ingen mangel på handlekraft fra hverken den 'røde' eller blå blok.

Men her drejer det sig jo også om milliardforretninger for skattekrone og arbejdsgivernes ret til at bruge løndumping til at trykke den almindelige løn.

Og om EU's indre marked og diktat om arbejdskraften frie bevægelighed.

Kommunerne fører en bevidst løntrykkerpolitik og samtidig en hetz mod danske arbejdsløse. Blandt andet ved at hyre polske arbejdere til 125 kr. i timen. Økonomisk er det gæk: Regnestykket hedder mindsteløn + understøttelse.

Kommunalvalgstema

Kun hver tredje kommune stiller i dag krav om, at der altid skal være dansk løn på kommunens byggerier. Og blot ni kommuner håndhæver kravet i praksis, når de f.eks. bygger svømmehaller, børnehaver og plejehjem.

Det afslører en undersøgelse fra Beskæftigelsesministeriet, som Fagbladet

TEMA: KOMMUNALVALG OG NEDSKÆRINGSREFORMER

3F har fået aktindsigt i. Ingen sager er nået til Klagenævnet for udbud, og ingen af løntrykkerfirmaerne og deres bagmænd har mistet ordrer eller kontrakter ved afsløret kontraktbrud.

Her op til efterårets kommunalvalg har nogle af de skandaleramte kommuner meldt ud, at nu vil de gøre noget ved at sikre dansk løn ved kommunalt byggeri.

Både i Odense, Helsingør, København og flere nordjyske kommuner vil politikerne indføre krav om dansk løn.

Odenses borgmester Anker Boye (S) lover ligefrem at se på, om man også kan sikre, at lokale fynske arbejdere kan få del i jobbene. Ved byggeriet af det nye supersygehus i Ålborg lover regionsrådet ny indkøbs- og udbuds politik med krav om aflønning efter danske forhold og mulighed for kontrol af, at det overholdes.

Tjenesteydelser for milliarder

I Københavns Kommune har et flertal besluttet at indføre kontrol med, at kravet om dansk løn overholdes.

Overborgmester Frank Jensen (S) vil afsætte fem millioner kroner årligt og dermed seks-otte medarbejdere til en central kontrolenhed, der skal arbejde på tværs af de kommunale forvaltninger. Den skal især se på Københavns omkring 650 aktive byggepladser, men også kontrollere de rengørings- og transportfirmaer, der arbejder for kommunen.

Forvaltningerne i Københavns Kommune køber hvert år varer og tjenesteydelser for mere end ti milliarder kroner, uden at forvaltningerne i større omfang tjekker, om leverandørerne overholder overenskomsterne og de krav, der er skrevet ind i kontrakterne.

Københavns Kommune har officielt krævet dansk løn på deres byggerier. Men ikke tjekket, om der bliver snydt med lønnen.

Ved det store metrobyggeri i København – budgetteret til 21,3 milliarder kroner – er 60 procent af byggejobbene gået til udenlandske arbejdere gennem danske, svenske, italienske og andre løndumpingfirmaer. Lønnen er i flere tilfælde ned til 72 kroner i timen.

Ved bygningen af Valby Vandkulturhus med en ny stor svømmehal var det et velkendt og berygtet løndumpingfirma, Pihl & Søn, der stod for byggeriet til op mod 100 millioner kroner. De gav opgaven med murerarbejdet videre til det lige så kendte løndumpingfirma Danpartner APS, der snød sine polske ansatte for løn, uden at kommunen greb ind.

Danpartner har arbejdet på en række af Københavns Kommunes byggepladser. Pihl & Søn står for kæmpe prestigebyggerier som Nordhavnsprojektet, Nørreport Station og Danmarks nye akvarium 'Den blå planet'.

I Århus er Pihl & Søn's polske underentreprenør Budomex i gang med at opføre den nye universitetsbygning Navitas.

Og løndumpingen fortsætter. Det danske lønniveau skal presses ned.

Kommuner satser på frivillig arbejdskraft

Brugen af kommunale, frivillige korps på ældreområdet vokser og erstatter uddannede fastansatte. Det skader både de ældre, plejepersonalet og de frivilliges arbejde

"Frivillige skal ikke overtage offentlige opgaver. Det er farligt, når kommunerne tænker på frivillige som gratis arbejdskraft. Så mister frivilligheden sin kvalitet."

Citatet er fra professor Bjarne Ibsen på et folkemøde i juni måned.

Men det er lige præcis en af Hjemmehjælpskommissionens anbefalinger til den ny ældrepleje – at styrke inddragelsen af frivillige både på plejehjem og i hjemmehjælpen.

Og nu har hele tre ministre – social-, kultur- og sundhedsministeren – stillet sig bag et nyt *"Charter for samspil mellem den frivillige verden og det offentlige"*. Heri omskrives frivilligt arbejde til *"aktivt medborgerskab i et forpligtende fællesskab"*.

Efter at kommunerne har skåret voldsomt i antallet af fastansatte, har hver anden kommune oprettet deres eget korps af frivillige, som de bruger til at udføre opgaver på ældreområdet.

Det viser en Gallup-undersøgelse af mere end to tredjedele af landets kommuner. Den viser også, at 80 % af de kommunale ældrechefer planlægger af inddrage endnu flere frivillige end sidste år i løsningen af opgaver på ældreområdet.

Det er tal, der bekymrer Ældre Sagen, som har fået lavet undersøgelsen.

75 % af danskerne mener, at det er bedst, hvis frivillige bliver i de frivillige foreninger i stedet for at blive organiseret af kommunerne. Det viser en tidligere YouGov-undersøgelse, som Ældre Sagen har fået lavet. Dermed er der altså stor forskel på befolkningens og ældrechefernes holdning til det frivillige engagement.

Misbrug af frivillighed

I mange af kommunerne spekuleres der i folks almene ønske om at hjælpe, hvor man kan. Der fyres fastansatte på plejehjem, ældrecentre og i hjemmehjælpen,

og så skal frivillige ind og lappe hullerne og overtage arbejdet. Det er dog ikke altid, kommunerne har held med manøvren.

I Hjørring Kommune fyrede man tidligere på året 23 ansatte i ældreplejen, uden at det er lykkedes at få frivillige til at overtage alle deres funktioner.

- Der er noget sympati for dem, der er blevet fyret, og så går man altså ikke ind og siger, at man gerne vil overtage det arbejde, siger formanden for Hjørring Frivilligcenter.

Mens man fyrer af det personale, der har direkte kontakt med de ældre, så har hele denne frivillighedsorganisering åbnet op for, at kommunerne kan bruge penge på at ansætte flere på administrativt plan. Alene i Århus Kommune har man siden 2010 ansat ni frivilligheds-koordinatorer inden for ældreområdet. De roser sig af, at de frivillige nu laver et stort arbejde i plejeboligerne, hvor de før lavede forskellige aktiviteter i ældre regi i lokalområdet.

Liv og sjov

Kommunerne fremhæver, at de frivillige er afgørende for, at de ældre kan få noget liv ind i deres hverdag i plejeboligerne. Og at det sjove stort set ikke kan finde sted uden frivillige.

Det er en voldsom underkendelse af indsatsen fra de mange ansatte i hjemmehjælpen og i plejeboliger, og det er at løbe fra kommunernes eget ansvar over den situation, de selv har skabt.

At få en meningsfuld hverdag til at fungere for de ældre er ellers, hvad per-

sonalet rundt om i landets ældresektor arbejder for hver dag. Det er det, de er uddannet til at arbejde med, og det, de gerne vil udføre, inden de går hjem hver dag. Men som de samme kommuner har forhindret ved at skære personalenormeringerne og budgetterne så hårdt, at der ofte ikke er tid og råd.

En værdig og tryk pleje, genoptræning og rehabilitering, der giver mening for den ældre, kan kun finde sted, hvis det sker samtidig med og i sammenhæng med, at man lever og deltag i noget, man kan lide. Det er en falsk modsætning at sige, at personalet kan pleje, mens frivillige kan få det sociale hverdagsliv til at fungere. De to ting hænger sammen.

I nogle kommuner er man begyndt at lave små kurser i ældrepleje – at "klæde de frivillige på til opgaven". Når man f.eks. i en forening som Alzheimerforeningen underviser frivillige, der går ud som aflastning for pårørende, så er det til en hel klart afgrænset opgave, der ikke varetages af det offentlige. Når man derimod underviser i kommunens frivillige korps, lugter det af discountuddannelse af arbejdskraft.

Der findes ligesom på børne- og skoleområdet en stor faglig viden inden for ældreområdet, der er opnået gennem mange års erfaringer, som man lader som om ikke eksisterer, fordi ældrepleje skal gøres til en vare, der skal tjenes penge på. Og frivillige som gratis arbejdskraft skal holde omkostningerne nede for kommunen.

Kommuner vil leje fleksjobbere ud til virksomheder

Et nyt forsøgsprojekt vedtaget af regeringen og Enhedslisten gør det muligt for kommuner at ansætte personer i fleksjob, som de så lejer ud til private virksomheder helt ned til en uge ad gangen. I 4 kommuner kan dette blive en realitet allerede efter sommerferien. Det bliver mødt med vrede blandt fleksjobbere. Det har en bismag af slavemarked, advarer arbejdsmedicinere

Kommuner vil nu leje fleksjobbere med markant nedsat arbejdsevne ud som vikarer til private virksomheder. Foreløbig har Horsens, Esbjerg, Bornholm og Slagelse kommuner gjort klart til at sende de svageste fleksjobbere – de der er tilkendt et fleksjob på under ti timer om ugen – ud som vikarer her efter sommerferie.

Horsens er længst i processen og er lige nu ved at ansætte 100 fleksjobbere i syv timer om ugen, hvor de 60 skal deltage i vikar-projektet.

Blandt de mennesker, det drejer sig om, er reaktionerne ikke til at tage fejl af.

Her nogle udpluk fra facebook siden "Stop Fleksreformen":

"Jeg er så vred, og jeg koger over, hvordan man behandler os. Leje os ud? Sig mig, tror 'de' vi er ting?"

"Tror også mit kryds sættes et andet sted næste gang, men lige hvor, for de alle lover jo et og gør så noget helt tredje."

"Den regering har sparket demokratiet tilbage til 1940'erne, det næste bliver vel, at vi bliver sendt i brunkålslejrene. Vi burde gøre oprør ... Men hvordan??"

Både Landsforeningen af Fleks- og Skånejobbere (LAFS) og arbejdsmedicinere på Arbejdsmedicinsk Klinik Bispebjerg advarer mod, at kommunerne således udnytter folk med markant nedsat arbejdsevne og ingen rettigheder til at sige fra til den hårdeste og mest stressende form for job. For det er, hvad skiftende korttids-vikarer har.

TEMA: KOMMUNALVALG OG NEDSKÆRINGSREFORMER

Det kan få en bismag af slavemarked, konstaterer arbejdsmedicineren.

Som fleksjobber kan man ikke selv sige dit job op, men er afhængig af arbejdsgiverens og kommunens nåde.

Over 72.000 danskere er tilkendt fleksjob. Antallet af fleksjobbere med

og fleksjobværksteder sættes i værk. Dertil er afsat 20 millioner kr.

I aftaleteksten med regeringen om flere fleksjob står der:

"Kommunale fleksjobansættelser. Der iværksættes forsøg med en ny type kommunale fleksjob, hvor kommunen ansætter en person i et fleksjob og herefter sørger for, at den ansatte i fleksjob kan indgå i konkrete job på fx private virksomheder. Ordningen rettes mod fleksjobbere med meget begrænset arbejdsevne."

Nu hvor regeringen og kommunerne begynder at udmonte forsøgene, tager Enhedslistens afstand fra dem. Nu siger partiet, at det overhovedet ikke var meningen med den aftale, man indgik med regeringen i forbindelse med finansloven sidste år.

- Jeg har omgående rettet henvendelse til beskæftigelsesminister Mette Frederiksen for at få hende til at forklare kommunerne og hendes egen Styrelse for Fastholdelse og Rekruttering, at de er helt galt på den. Jeg vil nøje

følge sagen, siger social- og kommunalpolitisk ordfører Finn Sørensen (Ø).

Aftalen om flere fleksjob blev ellers fremhævet af Enhedslisten som det plaster på såret, der fik Enhedslisten til at stemme for finansloven trods den sociale fleks- og førtidspensionsreform og de andre nedskæringsforanstaltninger, som karakteriserede den.

Ikke mindst var Enhedslisten meget stolt over at havde presset regeringen til at betale en bonus til arbejdsgiverne på 25.000 kr. for hver fleksjobber under ti timer, de ansatte i mere end seks måneder.

Det synes at være en gennemgående praksis hos Enhedslisten. Partiet tordner imod en asocial reform og indgår derefter en delaftale med regeringen, i hvilken kommunerne får frit spil til at gennemføre angreb på løn og arbejdsforhold og sociale rettigheder.

Hvorefter hverken Enhedslisten, regeringen eller kommunerne kan holdes ansvarlige.

en arbejdsevne på under ti timer om ugen vokser. Blandt andet fordi de nye regler blokerer for førtidspension, hvis man kan arbejde mindst to timer om ugen.

Det er en af konsekvenserne af sidste års reform af fleksjob og førtidspension, som Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) lavede sammen med SF, De Radikale, Venstre, Konservative og Liberal Alliance.

Enhedslisten skuffet over egen aftale

Som et led i finanslovsforhandlingerne for 2013 indgik regeringen og Enhedslisten en aftale om flere fleksjob. Der blev i alt aftalt seks initiativer til i alt 465 mio. kr.

De skulle etablere 13.500 fleksjob på under ti timer om ugen frem til 2016. Her i år skal to initiativer omkring kommunale forsøg med alternative kommunale fleksjob-ansættelser

Asocial ældreplejereform 'Længst muligt i eget liv'

Ældreplejen bliver regeringens nye offer for asocial reformpolitik. Nu skal de ældre klare sig selv, lyder det fra Hjemmehjælpskommissionen. Dansk industri (DI) roser rapporten og vejrer ny profit på de ældres bekostning

Enten bliver du genoptrænet til selv at støvsuge under spisebordet, hvis knæ og ryg ikke længere kan.

Eller du må købe en robotstøvsuger, der er genial i sportshallen og lange kontorgange, men temmelig upraktisk i en toværelses med møbler og mennesker.

Eller du må klare dig på bedste beskab og lade skidt gro. Hvis du da ikke har penge og kan købe privat hjemmehjælp.

Sådan lyder konklusionen bag Hjemmehjælpskommissionen mange fine ord i deres nye rapport med 29 anbefalinger til regeringens ny reform af ældreplejen, der skal forhandles til efteråret.

Nyt navn, nye nedskæringer

For 25 år siden hed sloganet *"Længst muligt i eget hjem"*. Det var dengang, man nedlagde plejehjemspladser i stor stil over hele landet. Og lavede, hvad der på forvaltningsdansk hedder et paradigmeskift – fra plejehjem til hjemmehjælp i eget hjem.

"Længst muligt i eget liv", hedder socialminister Karen Hækkerups (S) nye slogan for ældrepolitikken.

Man fristes til at spørge Gucci-ministeren om, hvis liv man ellers skulle være i?

Også det lanceres som et paradigmeskift fra passiv hjælp til rehabilitering til at klare sig uden hjælp. Hjemmehjælpskommissionen rapport forsørges solgt som en helt ny måde at tænke hjemmehjælp og ældrepleje på. Det eneste nye er imidlertid, at den offentlige hjemmehjælp skal skæres yderligere ned og ikke længere er en rettighed.

Kommissionen foreslår bl.a. at ændre Serviceloven, så retten til varig hjælp slettes.

En hovedopgave for Hjemmehjælps-

kommissionen har været at finde løsninger på, hvordan man fremover kan lave ældrepleje til en dobbelt så stor ældregruppe uden at bruge en krone mere end i dag.

Alene siden 2008 er der blevet skåret 32 % af timerne til praktisk hjælp og 12 % til personlig pleje, mens antallet af folk over 65 år er vokset med 10 %. Og med kommunernes såkaldte nulvækst bliver der løbende skåret ned også på ældreområdet.

"Hjælpes ud af hjælpen"!

Det store kodeord er 'rehabilitering til at klare sig selv'. Det er imidlertid ikke de ældre selv, der skal have frit valg mellem genoptræning, rehabilitering, velfærdsteknologi eller hjemmehjælp, hvis de ikke længere kan klare ting i deres hverdag.

- Vi stiller krav til de ældre, så de skal gennem rehabilitering, før vi vurderer, om de har brug for hjemmehjælp eller kan klare sig uden. De fleste ældre ønsker at forblive så selvhjulpne som muligt, siger Hjemmehjælpskommissionens formand, tidligere departementschef i Socialministeriet Thomas Børner.

I kommissionens anbefaling nr. 8 hedder det bl.a., at hvis borgeren er vedvarende demotiveret og ikke magter opgaven, indgår det i en faglig vurdering, om borgeren skal tilbydes anden hjælp.

I Københavns kommune indførte man for to år siden internt den vurde-

ring, at siger den ældre nej til genoptræning til at klare sig selv, så får de ingen hjemmehjælp.

Rehabilitering betyder i denne sammenhæng, at de ældre skal "hjælpes ud af hjælpen" på en særdeles kontant måde.

- Men de ansatte skal ikke stå i en situation, hvor de føler, at de mere eller mindre skal tvinge de ældre til at knappe skjorten selv, fordi rehabilitering af kommunen bliver misbrugt som en spare-øvelse, udtaler FOA's sektorchef Karen Stæhr i en pressemeddelelse.

Dansk Industri glæder sig

En stor del af den tidligere offentlige hjemmehjælp er allerede udliciteret til private eller offentlige koncerner. Således bestilles varerne over et indkøbsfirma, og maden og tøjvasken kører ligeledes over firmaerne og er blevet til forretning.

Dansk Industri, DI, hilser da også kommissionens anbefalinger om brug af både private og offentlige aktører og ikke mindst velfærdsteknologi velkommen.

- Det er ikke kommuner og regioner, der udvikler ny teknologi. Det sker i de private virksomheder i et tæt samspil med den offentlige sektor, hvor virksomhederne kan udvikle og afprøve nye løsninger. Hvis vi skal udvikle smartere måder at drive ældrepleje på, er kommuner og regioner derfor nødt til at åbne mere op for private virksomheder. Ligesom en række danske virksomhe-

der i flere år har arbejdet med hjemmehjælp, genoptræning og sygepleje både herhjemme og i andre lande, siger Mette Rose Skaksen, branchedirektør i DI Service, som har været medlem af kommissionen, til Berlingske.

'Velfærdsteknologi' og demens

Netop velfærdsteknologi er et andet

kodeord i ældreplejen og rapportens anbefalinger. Den kan da også bruges til mange ting, men aldrig erstatte den menneskelige indsats.

En særlig problemstilling, der slet ikke tales om, er, at 25 % af alle, der modtager hjemmehjælp i dag, er mennesker med demens. De har behov for en langt mere omfattende og faglig kompetent hjælp for at kunne fungere under anstændige vilkår. For slet ikke

at tale om at kunne bruge velfærdsteknologi og rehabilitering.

Planen er ikke bare at skære endnu dybere i den offentlige ældrepleje, men også at omfordele en stor del af de offentlige midler afsat til ældreområdet til private firmaers konto.

Alt sammen er det led i opbygningen af EU's serviceindustri til afløsning af den offentlige sektor og det, der engang hed velfærd.

V+S: EU's krav om nedsatte 'velfærdsudgifter' skal følges

Venstre vil have nulvækst i den offentlige sektor. SRSF gennemfører allerede en reel nulvækstpolitik. De såkaldte 'velfærdsudgifter' er et særligt mål for nedskæringer. Det betyder blandt andet nye runder af massefyringer i det offentlige

Venstres Formand Lars Løkke Rasmussen har atter engang været ude med krav om nulvækst i den offentlige sektor. Det betyder bare, siger Venstres formand, "at så har vi præcis de samme penge, som vi hele tiden har haft". Underforstået, ingen vil få det ringere end i dag.

Men det vil en meget stor del af befolkningen. Alene af den grund at nulvækst i det offentliges udgifter betyder, at når udgifterne til Danmarks krigsdeltagelse vokser, både militært og i såkaldt bistandskroner til skattefinansieret borgerkrig i andre lande, ja, så skal pengene tages andre steder i budgettet.

Når udgifterne til direkte og indirekte erhvervsstøtte vokser, udgifter til privatisering og køb af private ydelser, til statsadministrationen og ministerpensioner vokser, til politi og efterretningsvæsen m.m., så bliver mindre og mindre til den del, der går til det sociale, ældre-, sundheds- og uddannelsesområdet.

Det er reel nedskæringspolitik i kroner og øre på disse områder. Når man så samtidig ved, at priserne stiger på indkøb af varer og ydelser uanset slogans om nulvækst, så er der kun lønkontoen tilbage at skære ned på. Det betyder løntryk og/eller fyringer. Garanteret reallønsfald.

Venstres plan om nulvækst frem til

2020 vil betyde 24.000 færre sygeplejersker, skolelærere, pædagoger, hjemmehjælpere og andre offentligt ansatte end i dag. Det viser nye tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE).

SRSF-regeringen gennemfører i dag en reel nulvækstpolitik fra samme skuffe.

De gik til valg på en årlig vækst i det offentlige på 1,4 %. Så kom regeringens 2020-plan og satte det ned til en 0,8 % årlig vækst. Så blev det sat ned til 0,4 % i 2014.

TEMA: KOMMUNALVALG OG NEDSKÆRINGSREFORMER

Det gælder dog kun regioner og statsapparat. Kommunerne blev pålagt store milliardbesparelser. 0,4 eller 0,8 % 'vækst' betyder i sig selv nedskæringer. Med finansloven (som Enhedslisten stemte for) blev det til 0,1 % vækst på velfærd. Hvilket med inflationen reelt er minusvækst.

EU dikterer nulvækst på velfærd

Når den konkrete forskel på 0 og 0,1 næsten ikke er til at få øje på, og den grundlæggende forskel og konsekvenser ikke adskiller sig fra hinanden, skyldes det, at både Venstre og blå blok og regeringsalliancen er EU-partier. Deres politik og plan for landets og vores fremtid er pantsat hos EU og EU's neoliberale politik til gavn for de store europæiske monopoler.

Både Venstre og SRSF gennemfører EU's direktiver og krav om nulvækst i velfærdsudgifter. Eller som EU kalder det, 'serviceudgifter' over for borgerne.

EU har et klar mål med sit krav: Den offentlige velfærdssektor skal reduceres til et minimum, så der sikres et privat marked for serviceindustrien af velfærdsydelser. Såsom privat hjemmehjælp, for at tage et enkelt eksempel blandt hundreder.

Både regeringen og Venstre henviser til den nye Folkeskolereform som eksempel på måden, hvorpå man kan få mere for de samme penge. Der skal 'bare' arbejdes på en anden måde.

Dvs. at man lockouter landets lærere, tager elever og forældre som gidsler, gennemfører regeringsindgreb i stedet for overenskomstforhandlinger, sætter arbejdstidsregler ud af kraft, og her senest lover landets rektorer lønforhøjelser, hvis de kan få lærerne til at arbejde mere for de samme penge.

Selv blandt Venstres egne vælgere er over halvdelen imod nulvækst i den offentlige sektor, og ikke mindst på velfærdsudgifter. En stor del af regeringens vælgere har vendt SRSF ryggen af samme grund.

Modstanden i befolkningen er stor, og derfor fortier partierne gensidigt, hvad deres procenter egentlig går ud på, og hvilke konsekvenser det får. Og at det hele er en EU-politik, som er fælles for de borgerlige og socialdemokratiske/socialistiske regeringsblokke i de forskellige lande.

Frihandelsforhandlinger mellem EU og USA

Frihed for de multinationale

Forhandlingerne om aftalen mellem EU og USA om fri handel og investering startede 8. juli. En aftale om fri handel og investering vil udelukkende blive indgået af og for de multinationale firmaer, og den vil betyde et stort angreb på arbejdsforhold og sundhed. Dansk lovgivning vil blive sat ud af kraft, og beslutninger vil blive taget af helt nye myndigheder

Den store forargelse fra EU's side over for USA's aflytning af deres gode venner i EU-kontorerne fik en kort levetid, især truslen om at afbryde de længe ønskede forhandlinger om at åbne grænserne for de multinationale virksomheders fri spil.

EU forhandler nu efter de gældende traktater med én stemme, og uden at de enkelte lande har vetoret. I Danmark sagde et enigt folketing ja til EU's forhandlingsmandat, så her stopper formelt al dansk indflydelse på det videre forløb.

Optakten har været en intens reklamekampagne for alle de positive følger af aftalen, såsom øget vækst og 20.000 nye danske arbejdspladser. Men eftersom aftalen kun vil styrke de multinationales konkurrenceevne, er flere arbejdspladser her eller i andre europæiske lande med garanti ikke et sandsynligt resultat.

Langt mere sandsynligt er udkonkurrering af mindre virksomheder og små landbrug i Europa. Frihandelsaftalen vil betyde en skærpet konkurrencekamp mellem monopolerne, ikke mindst på deres ansattes bekostning.

Og meget væsentligt vil den betyde, at nationale regler for arbejderbeskyttelse, miljøbeskyttelse og beskyttelse af fødevarersundhed m.m. fremover vil kunne blive sat ud af kraft ved domstolsafgørelser, helt uden om demokratiske beslutninger.

Formålet for aftalen er mere kendt, end det var forhandlernes mening. Forhandlingsmandatet er blevet lækket, og det rummer stærke sager. Blandt andet læg-

ger man op til, at aftalen skal indeholde retten til "det højeste liberaliseringsniveau og stærkeste investeringsbeskyttelse".

I praksis betyder dette, at firmaer, der vil sælge eller investere i f.eks. Danmark, vil kunne kræve, at den danske lovgivning ikke forringer firmaets mulighed for profit. Skulle firmaet vurdere, at dette er tilfældet, har det mulighed for at anlægge sag mod Danmark for at sikre en erstatning for den mistede profit.

Bag lukkede døre

Til fordel for de multinationale

Eksempler på, hvad frihandelsaftaler kan få af konsekvenser, er der mange af.

USA og Ecuador har indgået en frihandelsaftale. Da Chevron ødelagde miljøet i Amazonas, blev firmaet efter landets miljølovgivning idømt en erstatning på 18 milliarder dollars. På grund af frihandelsaftalen kan Chevron nu anlægge sag imod Ecuador med kravet om, at erstatningskravet eftergives.

Vattenfall fører sag mod Tyskland, hvor beslutningen om at reducere anvendelse af atomkraft betyder dalende profit for Vattenfall. Sagen følger efter en anden sag, der endte med, at den tyske regering svækkede reglerne for forening i forbindelse med kulkraftværker. Phillip Morris har lagt sag an mod Australien og Uruguay om erstatning for deres rygelovgivning.

Slovakiet besluttede at sætte en stopper for privatiseringen af sundhedsvæsenet. Det blev fulgt af et sagsanlæg fra det hollandske forsikringsselskab Achmea, der mistede et område for profit.

Sager af denne type anlægges mod stater og kan blive ualmindeligt dyre. Sagerne skal føres ved internationale domstole, og i EU's forhandlingsman-

dat lægger man sig ikke fast på, hvilke der kunne være tale om.

Det kunne være under FN – noget der i danske ører kunne lyde retskaffent og retfærdigt, det kunne være under Verdensbanken – knap så populært måske, eller måske under ICC (International Chamber of Commerce), de multinationales egen organisation – måske knap så spiseligt. Men alle vil afgive kendelser for monopolerens interesser.

GMO er et vigtigt redskab for de multinationale, når det gælder dominans over verden. Med patenter på frø og allerhelst genmodificeret frø sidder firmaerne med kontrol over landbruget. Det selvstændige landbrug, der kunne sikre landene selvforsyning, lægges under de multinationale, der styrer, at kun nogle få afgrøder dyrkes i det enkelte land.

Med GMO følger ukendte helbredsrisici, øget brug af sprøjtegift og en stærk forøgelse af kunstgødningsforbruget.

Skifergas-udnyttelse kunne være et andet felt, hvor modstanden i Europa kan nedbrydes gennem en frihandelsaftale.

I Canada har firmaet Lone Pine søgt Quebec og kræve ret til at bore efter skifergas, trods lovgivningen. Firmaet kræver 250 millioner dollars i erstatning. Det kunne de gøre med baggrund i frihandelsaftalen NAFTA mellem USA, Canada og Mexico. I øvrigt forhandler EU også en frihandelsaftale med Canada.

National lovgivning ud af kraft

Der er tale om storkapitalens rendyrkede frihed. Demokratisk vedtagne love om arbejderbeskyttelse, der er kæmpet igennem efter års pres og dyrekøbte erfaringer, skubbes til side. Det kunne være regler mod asbest, for at nævne et eksempel.

Der føres en stadig kamp mod sundheden i vores mad. Man kan nævne klorskylning af kyllinger, vækstfremmere i svinekød, sprøjtegifte osv. Alle regler kan betragtes som handels- og investeringshindringer.

Eftersom sagsanlæggene kan blive så uhyre bekostelige, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, at lovgivere kan være modtagelige for 'gode råd' og forebyggelse af sagsanlæg. Under forberedelsesarbejdet til ny lovgivning kan firmaerne og deres lobbyister fremkomme med deres 'anbefalinger'.

Den nye offentlighedslov giver gode muligheder for, at dette kan foregå i et af Morten Bødskovs 'lukkede rum'.

EU lover, at tigreren ikke æder kød

EU-kommissionen har højtideligt lovet, at den vil forlange, at ingen love og retligheder, der beskytter miljø og forbrugere, vil blive tilsidesat.

Aftalen vil gøre EU og Europa til ét kæmpe samlet marked, hvilket vil betyde en enorm styrkelse af storkapitalen inden for landene selv, men også i forhold til udviklingslandene.

Aftalen skal ifølge et notat fra 29. maj til Folketingets Europaudvalg "bane vejen for, at EU og USA kan optræde skulder ved skulder i internationale forhandlinger om frihandel".

EU har i dag frihandelsaftaler med 46 lande, bl.a. Mexico, Chile, Colombia, Honduras, Egypten, Israel, Sydkorea og Sydafrika.

For øjeblikket forhandler EU frihandelsaftaler med yderligere 78 lande. Det er bl.a. Canada, Indien, Brasilien, Argentina, Angola, Nigeria, Vietnam og Georgien.

De multinationale har tidligere (1998) gjort forsøg på at få en lignende aftale i stand mellem USA og Europa. Det var MAI-aftalen – Den multilaterale aftale om investeringer.

Dengang faldt aftalen på de store folkelige protester, der blev organiseret, da aftalens indhold blev kendt. Desuden faldt den på, at Frankrig sagde fra – noget der ikke vil kunne ske i dag, da vortretten i EU er fjernet.

Alle initiativer på græsrodsplan, fra forbrugerorganisationer, faglige organisationer m.m. må fremmes, så aftalen for fri investering og handel kan blive afvist. En systematisk og bred international modstand må støttes og opbygges.

Hedeslag

- Jeg ved ikke, hvor den globale opvarmning har gemt sig, men den har været svær at få øje på.

Bemærkningen kom fra en af vores overboere, Per, mens vi fulgtes op ad trappen for omkring to uger siden. Per er i øvrigt en spøgefugl, og jeg kender ham godt nok til at vide, at han er totalt bevidst om eksistensen af den globale opvarmning. - 'So no harm'! Jeg bakkede op:

- For fire uger siden købte jeg en ny racercykel, som jeg kerer så meget om, at jeg endnu ikke har villet udsætte den for dårligt vejr, så jeg har indtil nu kun kørt 33 kilometer på den.

Min kone og jeg oplevede også den manglende sommer på en forlænget weekend i London i slutningen af juni. Fredag formiddag støvregnede det præcis så meget, at det var rimeligt kedeligt. Vi overhørte en datters – omkring fire år – samtale med sin mor. Pigen var tydeligvis skuffet over, at det regnede, fordi vi ifølge årstiden befandt os i sommeren. Moderen forsøgte:

- I know, it's summer, but the Wimbledon tournament is on, and everybody knows, it rains, when they play Wimbledon tournament!

Vi grinede lidt og tænkte på sammenhængen mellem vejr og Roskildefestival i Danmark. Vi noterede os ikke, hvorvidt datteren købte argumentationen, men vi er sikre på, at hun er ligeglad med begivenheders metafysiske sammenhænge med vejret. Hun ønskede blot tørvejr.

Det kan ellers nok være, at varmen for alvor tog fat ved månedsskiftet juni/juli! Også til glæde for de mange deltagere på Roskildefestivalen. Gad vide, om de erfarne kunne genkende den? Medierne fik ikke deres mudderbilleder, men de producerede så meget andet.

Nogle vil forklare det med agurketiden, andre vil blot konstatere, at det er den sædvanlige kynisme. Under alle omstændigheder tonede en

arbejdsgiver pludselig frem på skærmen for at lægge krop og sind til en historie, der – igen – skulle hænge landets flere hundredtusinder af arbejdere uden for det overenskomstdækkede arbejdsmarked ud:

- Jeg kan ikke få arbejdskraft. Jeg har modtaget ti ansøgninger, hvoraf de seks var kvalificerede, og jeg ansatte to, som ikke længere er her.

Ordene blev fremsagt med en arrogance og forargelse af den selvsikre arbejdsgiver. Journalisten spurgte ikke ind til arbejdsforhold, løn eller andet. Manden søgte ufaglærte til et pakkeri, men kunne ikke få ansøgninger – i en situation, hvor hundredtusinder desperat søger arbejde. Der lå noget under. Jeg kunne mærke, hvordan varmen forplantede sig til mine ører, der blev glohede i vrede. Der var intet nyt i påstanden: De arbejdsløse gider ikke arbejde! Det var en anklage, blå blok levede højt på. Det er en påstand, 'rød' blok har gavn af for at forvirre billedet af årsagen til den fortsatte krise.

Den lokale 3F-afdeling og Jobcentret havde tilsyneladende taget kontakt til nyhedsredaktionen, for nogle dage senere fik vi TV-seere – igen – den anden side af medaljen. Der er masser af interesserede arbejdsløse. Arbejdsgiveren skulle blot henvende sig. Nu var problemet et andet:

- De er ikke kvalificerede. De mangler uddannelse, udtalte en meget ydmyg arbejdsgiver. Til et pakkeri! Hvor meget uddannelse kræver det? Kan han ikke oplære folk selv? *Næh, det havde han ikke tid til!*

Så skulle man tro, at geden var barberet, og agurken skrællet, men tro mig: Det er langt fra alle, som så andet afsnit af føljetonen. Tro mig: Det er langt fra sidste gang, vi får belæg for samme påstand. Imens appellerer 'rød' blok om flere frivillige til omsorgsområdet.

Reno

Det kæmpende Tyrkiet

Folket lærte sin egen styrke at kende

Af Arbejderpartiet emep

Fotos bl.a.: Avisen Evrensel.net

AKP-regeringens aggressive svar på protesterne imod planerne om at forvandle Gezi Park til et indkøbscenter blev gnisten, der tændte den folkelige eksplosion.

Denne spontane eksplosion, næret af vreden mod den aggressive, undertrykkende og krigsgale politik hjemme som ude, spredte sig hurtigt til hele landet og transformerede sig til en massebevægelse og folkelig modstandskamp. Vi befinder os stadig i denne historiske periode.

Et nederlag, et forsøg på at skræmme eller en ødelæggelse af denne massebevægelse kan ikke lade sig gøre. Lige nu kan det se ud, som om massekampen og modstanden blandt folk er blevet mindre, men vreden hos masserne, hos kvinder som mænd, unge som gamle, er ikke nedtonet.

Handlerne fra premierministerens og regeringens side vendt imod de folkelige krav og forventninger peger frem imod en fornyet periode med forøget vrede og modstand.

Premierminister Erdogan og hans regering forsøger at reorganisere egne rækker på deres møder, hvor de stempler massebevægelsen og modstanden som 'konspiration, provokation og som et forsøg på at spolere Tyrkiets udvikling og fremgang'. Men denne provokation overbeviser ikke

flertallet af befolkningen og tjener kun til yderligere splittelse, modsætninger og irritation.

Det er klart, at den fortsatte kamp vil tage nye former nu og være baseret på nye forudsætninger og krav. 'Stående folk'-protester, lokale fora i parker og på pladser, protester fra studerende, akademikere og familierne ved universiteter, afgangsceremonier er alle eksempler på dette.

Folket vågnede

Den folkelige massebevægelse og modstand har gjort vigtige fremskridt, hvad angår kampen for lighed, demokrati, frihed, fred og solidaritet. Kampen og organiseringen af arbejdere, unge, kvinder, folk fra LGBT (organisation for bøsse, lesbiske og transseksuelle), fattige fra land og by, fra alle nationaliteter og trosretninger – tyrkere og kurdere og ale-vitter og sunnimuslimer – har skabt nye muligheder for fælles aktivitet og modstand.

Millioner, der så ud til at være resignerede og passive i forhold til regeringens politik, har vist, at dette ikke var sandheden. Folk gik på gaden i millionvis for deres krav og rettigheder, stod imod og kæmpede over for regeringen af egen vilje. Dette er et af de mest bemærkelses-

værdige resultater af massebevægelsen og modstanden, som aldrig kan tages fra os.

En kæmpe flod har ramt regeringens og den herskende klasses totalt magtfuldkomne og tilsyneladende urørlige 'vi bestemmer alt – gør, som I vil – knus alle, der er imod os'-attitude. Interne modsætninger og dilemmaer blandt de herskende er blevet uddybet, deres pålidelighed og vores tiltro er blevet rystet, og spændinger i regeringen og tilbagegang for den er taget voldsomt til.

Basis for opsplittninger og modsætninger som 'sekulær' og 'anti-sekulær', 'republikaner og 'reaktionær', som man kunne møde tidligere, og som kun var til den herskende klasses fordel, er i stort omfang forsvundet.

Et nyt folkeligt grundlag for ejerskab til demokratiske, fri, moderne og sekulære værdier i al almindelighed er skabt. Oppositionen imod regeringsaktioner over for forskellige nationaliteter, sekter og minoritetsgrupper har afsløret for brede grupper, at det ikke er i deres interesse, at disse ting sker, og det har fået dem til at opdage ægte sekulære værdier og tage dem til sig.

Gezi-modstanden og den kurdiske sag

Den kurdiske bevægelses argument og dens politiske repræsentanters kritik af den folkelige modstand er kortsigtede og tager ikke højde for den organiserede kurdiske bevægelses plads i kampen for demokrati. Den kurdiske bevægelse er i dag stadig en vigtig deltager i kampen for demokrati. Den folkelige opstand har om noget øget dens betydning i kampen som en del af en samlet front.

Således har BDP besluttet at køre en fortsat kampagne for kurdiske rettigheder i alle landets mindre og større byer, hvor de er organiseret.

For få dage siden oplevede vi, hvordan hæren over for en fredelig protest blandt landsbyboere i Lice, Diyarbakir gav et voldeligt svar, hvor de dræbte en og sårede mange.

Økonomisk tilbagegang

Regeringen forsøger, som de gør i alt der angår den folkelige modstand, at forklare de nylige chok og kriser i økonomien som 'forsøg på konspiration udefra og indefra fra fjender af Tyrkiet og fra lobbyister'. Regeringen søger at finde en syndebuk.

Ikke desto mindre er det økonomiske chok og tilbagegang en uundgåelig følge af den politik, der er ført. Det står klart, at politikken af i dag ikke er anderledes end de opreklamerede dage med 'god gang i økonomien', og at målet kun er at lægge byrderne på de arbejdende og på de fattige i by og på land.

Regeringen vil blive ved med at følge en vej med stigende priser, lavtlønnede jobs og manglende udbetaling af løn, fyringer osv., noget der alt sammen er metoder, der vil gøre livet meget hårdt, og som vil uddybe krisen.

Men ingen magt kan modstå enheden og den retfærdige kamp hos de store masser af mennesker fra forskellige nationer, mennesker med forskellig tro. Arbejdere, kvinder og unge.

Fremtiden tilhører de mange, der rejste sig for frihed og demokrati.

Danske politikere på Taksim-pladsen

Når virkeligheden trænger sig på

To feterede politiske *smaltalkere*, de unge danske mænd Dan Jørgensen (S) og Morten Messerschmidt (DF) – p.t. medlemmer af EU-parlamentet – var midt i optagelserne til en tv-serie til DR2 om Europa og EU, da de kom ud for virkeligheden, som den ser ud for ungdom med noget rigtigt på hjertet.

- *Vi sad bare på Taksimpladsen og spiste noget mad og så på demonstranterne, som var fredelige på enhver måde. Og så stormer politiet demonstrationen, fortæller de danske politikere, der som alle andre bliver ramt af peberspray og tåregas og må flygte fra kemikaliesprøjtende vandkanoner.*

Heldigt for de to gæster var de rigtige tyrkiske demonstranter flinke til at hjælpe. Belært af mange ugers politioverfald medbragte de overlevelses-kit, der indbefatter øjenskyld og mælk og andet, der kan lindre smerterne og skylle den værste peberspray ud af øjnene.

De tyrkiske politis fremfærd mod demonstranter og dem, der stiller sig solidarisk eller blot kommer til at stå i vejen, er ved at blive et valgkampstema i Tyskland op til forbundsvalget den 22. september. Om Tyrkiet overhovedet kan være medlem af EU. Kansler Merkel nævner godt nok ikke direkte politivolden, men snarere noget i retning af, at Tyrkiet er alt for stort og økonomisk rodet.

EU's irske formandsland har været mere direkte og kædet yderligere forhandlinger sammen med politiets fremfærd. På et møde den 25. juni enedes EU's europaministre om at fastholde egentlige optagelsesforhandlinger, men udskyde deres start til september i år på baggrund af regeringens og politiets fremfærd.

Det viser sig, at alle, der i forvejen var

modstandere af Tyrkiets medlemskab af EU, er blevet bekymrede over politivold, altså hvis den foregår i Tyrkiet.

Så er det værd at huske på, at alle EU-landene er mestre i politivold. Der findes varianter, og situationen i Tyrkiet er helt sikkert ekstraordinær, med flere dødsfald. Men under Ungdomshuskampen og klimatopmødet viste dansk politi, at de ikke står tilbage for deres tyrkiske kollegaer. De to politikere holdt sig ved disse lejligheder godt forskansede i EU.

Men hvis de to politikere fortsætter Europa rundt, kan de møde samme metoder fra Ungarn til Portugal. Det er et frygteligt hykleri, at mangel på demokrati og fascistisk politi kun skulle diskvalificere Tyrkiet. Det gennemsynder hele butikken.

I Danmark ville blot det at møde op til en demonstration med øjenskyld være nok til en præventiv tilbageholdelse.

Og Jørgensen og Messerschmidt bakker politiet op. Det er naturligt at lave visitations- og anholdelses-zoner. Folk kan jo bare blive hjemme og se politik på tv. Og pænt sætte deres kryds, når de får lov.

De to er også tildelt ugentlig sendetid på Radio Møller (24syv). De og mediemaskinen er i det hele taget glade for hinanden. Alt andet end ægte modstand mod EU og liberalismen skal fylde fladen.

Det kan kun anbefales, at politikere opsøger virkeligheden. Det er pinligt kun at dukke op, hvis det er sat i scene. Og det er lidt pinligt, at begivenhederne på Taksim-pladsen antagelig slet ikke var blevet omtalt i danske medier, hvis to danske politikere ikke var blevet fanget midt i begivenhederne.

Det er reality-tv, når det er dansk.

Imperialismens 'demokratiske' kup

I Vesten hylles militærkuppet i Egypten som 'demokratisk', og det støttes af de provestlige kræfter i den egyptiske 'opposition' til den afsatte præsident Mursi og Det muslimske broderskab. Men det har ingen planer om at indfri den egyptiske folkeopstands krav

De danske medier bliver ved med at fremstille kuppet i Egypten som alt andet end et militærkup. Hvis det kaldes et kup, er det 'et demokratisk kup' eller 'folkets kup'.

Fakta er, at den proamerikanske egyptiske hær, der skabte og holdt den forhadte Mubarak ved magten, med forsvarsministeren og den øverstkommanderende general Abdel Fattah al-Sisi i spidsen har grebet den igen ved et klassisk militærkup. Hæren har taget kontrollen med samfundets nøglepositioner.

Militæret har indsat lederen af landets forfatningsdomstol, 68-årige Adly Mansour, som midlertidig præsident. Mursis og Det muslimske broderskabs forfatning er suspenderet.

Broderskabets præsident Mursi og hans nærmeste medarbejdere er i husarest. En veritabel jagt på dets ledere og andre islamister er i gang. Nogle er arresteret. Ansatte på muslimske TV-stationer som Al Jazeera er anholdt.

Der er ingen tvivl om, at Det muslimske broderskab, der fortsat er organiseret til illegalitet, og andre islamistiske kræfter forbereder modstand. Hæren

Abdel Fattah al-Sisi: Militæret ved magten igen

Militærkup mod opstand

har advaret om, at den vil slå hårdt ned på 'uromagere'.

Kuppet følger efter tre dage med gigantiske folkelige protester, der mindede om stemningen fra oprøret i 2011 og stillede krav om Mursis afgang. Hans ensidigt religiøst baserede politik og forfatning har splittet landet og ikke indfriet grundlæggende folkelige krav.

Amerikansk og vestlig imperialismesatsede på en aftale med Mursi om at dele magten og indflydelsen i Egypten mod den revolutionære massebevægelse. Men ikke mindst Mursis kompromis-

løshed har ført til hærens indgriben, før massebevægelsen kunne præstere et regulært ledelsesalternativ.

Mursi afviste et tilbud om et kompromis med 'oppositionen', og hæren, USA og Vesten opsagde 'kontrakten'.

Den amerikansk-uddannede al Sisi blev for et år siden udnævnt til hærchef af Mursi selv. Op til kuppet førte al Sisi samtaler med den amerikanske administration og dens håndplukkede præsidentkandidat El Baradei, leder af den provestlige opposition og den såkaldte Front til National Frelse.

Den tyske udenrigsminister Guido Westerwelle hylder kuppet som en 'sikring af demokratiet'. Den amerikanske præsident er lidt mere forsigtig og opfordrer til hurtig etablering af et civilt regime. Han har også udtalt sig imod 'vilkårlige arrestationer' af Mursis tilhængere, som er en betydelig politisk og folkelig aktør på den egyptiske scene. Villy Søvndal ekkoer.

Der er lagt op til en køreplan for 'demokratiske nyvalg' under hærens kontrol, der fører til en ny præsident og en ny forfatning. El Baradei er hovedkandidaten som frontmand for et provestligt 'demokratisk' styre hånd i hånd med det magtfulde militær og USA og EU.

Det er alt andet end en plan for sikring af den virkelige demokratiske og revolutionære folkebevægelses krav.

Netavisen 4. juli 2013

Vi støtter Egyptens krav om ægte demokrati

Af Arbejderpartiet EMEP, Tyrkiet

Mursi har ikke været i stand til at stoppe det egyptiske folks bevægelse for frihed, og det vil kuppet heller ikke kunne.

Egyptere fyldte Tahrirpladsen for at genvinde deres 'kaprede revolution' fra 2011, igen med krav om frihed og demokrati.

Mursi-regeringen, der har forsøgt

at undertrykke befolkningens ønsker og lukkede ørerne for kravene om retfærdighed og frihed, er blevet erstattet gennem militærets manøvre.

Imperialistiske magter og den ledende kapitalmagt, der havde mistet kontrollen med Mubarak-regimet, der havde opgivet hans styre og besluttet at gå videre til Mursi, opgiver nu også ham, efterhånden som heller ikke hans

styre er under kontrol.

De, der er bange for folkemagt, forsøger alt, hvad de kan, for at fortsætte med at undgå et folkeligt styre. Den herskende klasse, der har lidt nederlag i at stoppe det egyptiske folks krav om frihed og demokrati, har droppet Mursi, selvom han kun har været ved magten i et år.

Militæret er gået hårdt til værks mod Det muslimske broderskab med fængslinger, lukning af medier og beslaglæggelser af økonomiske midler. Mursis tilhængere går på gaden som 'forsvarere af demokrati' og et legalt regime

De er bange for folkets magt

Når folkets oprør når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, er de hurtige til at finde en løsning, der kan sikre fortsættelsen af deres herredømme.

De er bange, for når de, der nu er hersker, begynder at styre, vil de være bankerot. De er bange, og derfor skilte de sig i går af med Mubarak og i dag med Mursi og støtter sig på militæret for at skabe en ny løsning.

Folkene i Mellemøsten, der længes efter fred og frihed, forstærker deres kamp dag for dag. Det egyptiske folk, som man forsøger at presse ind i valget mellem Mursi og et militærkup, vil ikke overgive sig under dette pres.

Fra EMEP ønsker vi at slå fast, at vi er solidariske med det egyptiske folk, at deres længsel efter frihed og demokrati også er vores, og vi tager klar afstand fra militærkuppet, der forsøger at kapre folkets revolution.

Vi opfordrer arbejderbevægelsen og de demokratiske kræfter til solidaritet med Egypten.

Længe leve det egyptiske folks kamp for frihed og demokrati

Længe leve den internationale solidaritet

Brasilien vågnede

Kæmpedemonstrationer imod kostbart VM-byggeri og høje billetpriser. Brasiliens Revolutionære Kommunistiske Parti PCR skrev:

"Hundrede tusinder brasilianere, mest unge, er gået på gaden med kravet om nedsættelse af de absurde buspriser og for gratis offentlig transport. Den offentlige transport i vores land er af ringe kvalitet, selvom den er en af verdens dyreste. 37 millioner brasilianere

er tvunget til at gå, fordi de ikke har penge til billetten. Men dette er ikke en tilfældighed. Offentlig transport er blevet privatiseret. I alle større byer er det et lille antal rige familier der ejer bus-selskaberne. De herskende indkasserer bestik fra disse og til gengæld hæver de priserne hvert eneste år".

Men protesterne går langt videre – og de fortsætter trods indrømmelser fra regeringen.

Obamas 'heltemodtagelse' i Sydafrika

Den amerikanske præsidents stort anlagte Afrika-fremstød med et besøg hos Nelson Mandela som et højdepunkt forløb slet ikke som planlagt.

Mandela var hospitalsindlagt døden nær, og der blev ikke noget ud af portrætbillederne af de to – underforstået

at Obama går i Mandelas spor. Tilmed blev Obama mødt af store protester med bannere som 'Stop udplyndringen af Afrika', 'Mød verdens lejemor nr. 1', 'Obama – zionismens Onkel Tom' og 'Africom ud af Afrika'.

Edward Snowden: Samvittighedens mod

Af Klaus Riis

Lige nu topper den 30-årige IT-tekniker Edward Snowden, tidligere ansat i det amerikanske sikkerhedsagentur NSA og i efterretningstjenesten CIA, den amerikanske Most Wanted-liste.

Snowden anklages for tyveri af offentlige ejendom og spionage, fordi han har afsløret den systematiske og hemmelige statslige overvågning af alle elektroniske data fra telefoner og mails til deres bevægelser på internettet og brug af sociale medier.

Faktisk overvåger USA næsten al global kommunikation. Det gælder eksempelvis også for telekommunikation mellem Europa og USA. Og har dermed også adgang til at overvåge andre lande og deres borgers aktivitet.

En side af afsløringerne har dansk tilknytning. TAT-14, et søkabel, der forbinder Danmark med USA fra Blåbjerg i nærheden af Nørre Nebel, spiller en central rolle i de globale amerikanske overvågningsprogrammer, viser Snowdens læk.

Anklagen for spionage præciserer ikke, hvem Snowden har spioneret for, hvem fjenden er. Men det er let at bestemme. Fjenden er det amerikanske folk, der er verdensoffentligheden, der ikke skal have viden om det gigantiske overvågningssystem, som ville have fået George Orwell til at skamme sig over mangel på fantasi. Fjenden er dig og mig.

For der er ikke bare tale om registrering og lagring af alle elektroniske data. Der er også tale om, at amerikanske myndigheder fra politi til de mange lyssky væsener, har ubegrænset ret til at benytte dem. Mulighederne for misbrug til alskens formål er ubegrænsede. Overvågningen er fortsat og udvidet under den nuværende amerikanske præsident.

Edward Snowden samarbejdede om afsløringerne med journalisten Glenn Greenwald fra den britiske avis The Guardian. Hvor meget den amerikanske elite frygter dem og deres konsekvenser, fremgår af, at amerikanske militær har lukket for netadgangen til

En amerikansk helt

Guardian-artiklerne. Greenwald får også kærligheden at føle.

Snowden er ægte whistleblower og dermed født jagtbytte. Han har ansøgt om asyl i Ecuador, samme land som Wikileaks-stifteren Julian Assange har søgt og fået asyl af. Assange befinder sig stadig på den ecuadorianske ambassade i London og kan ikke slippe derfra til asyllandet.

Dele af Snowdens asylansøgning er offentliggjort af Ecuadors regering. Den blev læst op på TV af udenrigsministeren. Snowden siger her blandt andet:

“Jeg, Edward Snowden, amerikansk statsborger, skriver for at anmode om asyl i Republikken Ecuador på grund af risikoen for at blive forfulgt af USA’s regering og dens agenter i forbindelse med min beslutning om at offentliggøre alvorlige grundlovsbrud fra den amerikanske regering, især forfatningens paragraf 4 og 5, og dens brud på diverse FN-traktater, der er bindende for mit land.

Som konsekvens af mine politiske holdninger og mit ønske om at bruge min ytringsfrihed, hvormed jeg har vist, at den amerikanske regering opsnappet hovedparten af al kommunikation i verden, har USA’s regering offentliggjort, at der rejses en kriminalsag mod mig. Også fremtrædende medlemmer af kongressen og andre har i medierne

anklaget mig for at være en forræder og kræver mig fængslet eller henrettet for at have videregivet denne information til offentligheden.

Nogle af anklagerne, som fremsættes mod mig af det amerikanske justitsministerium, henholder sig til spionageloven fra 1917, der åbner for livstidsstraf blandt de mulige domme.”

Snowdens brev slutter:

“Ecuador har bevilget asyl til Wikileaks’ grundlægger Julian Assange i forbindelse med en tilsvarende sag. Min sag er også meget lig med, hvad der er tilfældet med den amerikanske soldat Bradley Manning, som offentliggjorde regeringsdokumenter gennem Wikileaks, der afslørede krigsforbrydelser, hvorfor han blev arresteret af den amerikanske regering og er blevet umenneskeligt behandlet i fængslet. Han blev anbragt i isolation op til retssagen, og FN’s antitortur-udsending vurderede, at Manning blev udsat for grusomme og umenneskelige handlinger fra den amerikanske regering.

Retssagen mod Bradley Manning er fortsat i gang, og der er i retten blevet fremlagt hemmelige dokumenter og hemmelige vidneudsagn.

Jeg mener, at det under disse omstændigheder er usandsynligt, at jeg skulle få en fair retssag eller en sømelig behandling før en sådan retssag, og at jeg vil få en dom på livstid, eller tilmed en dødsdom.

- Edward J. Snowden”

Det er nu klarlagt, at Snowden har samarbejdet med The Guardian siden februar. 1. maj forlod han sin bopæl i Hawaii på sygeorlov fra sit arbejde i overvågningscentralen NSA. Efter offentliggørelsen af en række af artiklerne brød han anonymiteten og stod frem som kilden.

P.t. er Edward Snowden på sin flugt fra det verdensomspændende amerikanske militær- og spionnetværk fra Hongkong nået til transitten i Moskvas lufthavn. USA har meddelt, at hans amerikanske pas er annulleret.

Det er tvivlsomt, om Snowden når Ecuador. En midlertidig rejsetilladelse udstedt af Ecuadors ambassade i London er blevet tilbagekaldt af landets præsident Correa personligt. Det ser samtidig ud, som om Snowden-sagen bliver udgangspunkt for nye angreb på Julian Assange.

Correa har ry for at være venstreorienteret og progressiv. Det er mest et image. Realiteten er, at han fængsler politiske modstandere fra venstrefløjnen på falske terroranklager, herunder fra det parlamentsrepræsenterede MPD. USA lægger stærkt pres på landet for at afvise Snowden og at finde på grunde til alligevel at afvise Assange.

I første omgang søgte Snowden asyl i Island, hvilket blev afvist af formelle grunde: at asylansøgningen skulle laves fra islandsk territorium. Venezuela er det eneste land, der har tilbudt asyl.

Hans far Lon Snowden, tidligere officer i den amerikanske kystvagts, har i et brev til den amerikanske statsanklager stillet nogle betingelser for, at Snowden vender tilbage til en retssag i USA – blandt andet at kan udtale sig og er på fri fod, til retssagen begynder.

Politisk har Edward Snowden støttet partier og kandidater uden for topartsystemet. Han erklærer, at han troede på Obamas løfter om forandring, men blev skuffet over, at Obama 'fortsatte forgængerens politik'. Ved de seneste primærvalg skal han have støttet antikrigskandidaten Ron Paul.

Edward Snowden har afsløret centrale elementer i den intensive og ulovlige spionage, USA bedriver både mod egne og andre landes borgere. Det er helt på plads at sidestille ham med Manning og Assange. Sidstnævnte kalder Snowden 'en helt'.

Den berømteste af alle amerikanske whistleblowere, Daniel Ellsberg, har erklæret, at Snowden har ydet sit land 'uvurderlige' tjenester og kan forhindre USA i at ende som et overvågnings-samfund.

Hvorhen skal Snowden vende sig?

I digtet 1940 har en anden flygtning fra krigsmaskinernes edderkoppespind givet udtryk for følelser, som også Snowden må kende:

*På flugt fra mine landsmænd
er jeg nu nået til Finland. Venner
som jeg ikke kendte i går, stillede et par*

*senge frem
i rene værelser. Over højtaleren
hører jeg pakkets sejrsmeldinger. Nys-
gerrigt
betragter jeg kortet over verdensdelen.
Højt oppe i Lapland
oppe ved det nordlige ishav
øjner jeg endnu en lille dør.*

Den dør er lukket. Brecht flygtede videre til Sovjetunionen under krigen, og siden til USA. Et socialistisk Sovjetunionen eksisterer ikke længere. Og i dag må samvittigheden flygte fra USA.

Udtalelse fra Edward Snowden i Moskva

Whistlebloweren Edward Snowden er blevet frataget sit amerikanske pas og har anmodet om asyl i ikke mindre end 22 lande. På grund af USA's klapjagt på ham, der overtræder alle folkeretslige regler, har han været strandet i en lufthavn i Moskva og har foreløbig ikke kunnet tage til Venezuela, hvor han fået asyl. 1. juli udsendte han følgende erklæring.

For en uge siden forlod jeg Hongkong, da det stod klart, at min frihed og sikkerhed var truet pga. mine sandfærdige afsløringer. Det er støtten fra gamle og nye venner, fra familie og andre, som jeg aldrig har truffet og næppe vil møde, jeg skylder, at jeg stadig er fri. Jeg betroede dem mit liv, og de gengældte denne tillid med en tro på mig, som jeg altid vil være taknemmelig for.

I torsdags erklærede præsident Obama over for hele verden, at han ikke ville tolerere diplomatiske 'manøvrer i kulissen' i min sag. Men det rapporteres nu, at præsidenten efter sit løfte om det modsatte har beordret sin vicepræsident til at lægge pres på lederne i de lande, hvor jeg har anmodet om beskyttelse, for at afvise mine asylansøgninger.

Denne slags bedrag fra en af verdens ledere er ikke retfærdighed, og det er en straf med eksil uden lov-hjemmel heller ikke. Det er den politiske aggressions prøvede og grimme instrumenter. Formålet er at skræm-

me – ikke så meget mig som dem, der måtte komme efter mig.

I årtier har USA været en af de stærkeste forsvarere af menneskeretten til at søge asyl. Trist nok forkastes denne ret, som er fastslået i artikel 14 i FN's Verdenserklæring om menneskerettighederne, med USA's stemme, af den nuværende regering i mit land.

Obama-administrationen er slået ind på en strategi, hvor den bruger statsborgerskab som våben. Selvom jeg ikke er dømt for noget, har den ensidigt annulleret mit pas og gjort mig til statsløs. Uden juridisk fuldmagt forsøger regeringen nu at forhindre mig i at benytte en grundlæggende rettighed. En ret, som enhver har. Retten til at søge asyl.

I sidste ende er Obama-administrationen ikke bange for whistleblowere som mig, Bradley Manning eller Thomas Drake. Vi er statsløse, fængslede eller magtesløse.

Nej – Obama-administrationen er bange for jer. Den er bange for en vidende og vred offentlighed, som kræver en regering, der bygger på forfatningens grund, som den er lovet – og den bør være bange.

Jeg er urokkelig i min overbevisning og dybt berørt af den støtte, så mange har vist.

Edward Joseph Snowden

Mandag den 1. juli 2013

Stadig 'Drang nach Osten'

Svinekoncerner overtager østeuropæisk landbrugsjord

At ekspandere på det østeuropæiske marked er en gammel drøm for dansk industri og storlandbrug. Under 2. verdenskrig så de danske samarbejdspolitikere de nye muligheder inden for rækkevidde i den tyske nazisme, en gylden mulighed, der dog forduftede, da Tyskland blev slået af den sovjetiske Røde hær.

I dag, efter murens fald, sættes drømmen igennem i med brask og bram. Markederne er åbnet på 'helt legal' EU- og frimarkeds-vis, og dansk landbrugskapital ejer nu 79 store svinefarme, hvor de tjener styrtende med penge. De arbejdsløse østeuropæere strømmer på samme tid til lavtlønsjobs i vesten, f.eks. på et dansk svinelandbrug

Dagbladet Politiken kører i denne tid en artikelserie om de danske storlandmænd, der er gået sammen i investeringselskaber og planmæssigt udnytter den privatisering af jorden, der er sket, siden kollektivbrugene blev nedlagt. De aktuelle oplysninger om dansk kapitalismes fremmarch vækker til eftertanke, også hvad angår den danske stats rolle som hjælper og medinvestor.

En strålende forretning

Der er nu danske svinefabrikker i Ukraine, Letland, Litauen, Rusland, Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Rumænien, og trafikken er en strålende forretning for investorerne, ikke for lokalbefolkningen, og den foregår i mange tilfælde under en ihærdig lokal modstand.

Der er vrede over jordtyveriet, over udkonkurreringen af de lokale bønder og stor bekymring i befolkningen over forureningen. Man frygter med god grund ødelæggelse af drikkevand og natur.

De danske svineinvestorer anslås at have investeret omkring 24 milliarder, de producerer 3,8 millioner slagtesvin om året i østlandene, og de 12 største

danskejede svineselskaber i Østeuropa har på fire år seksdoblet det samlede overskud fra 73 millioner kroner i 2009 til 486 millioner sidste år.

Murens fald og EU åbnede for jordtyveri og arbejdsløshed

Polen topper listen med 19 danske svinefarme. Murens fald førte her til et konsekvent tyveri af landbrugernes jord, idet kollektivbrugene blev opløst og alle løfter brudt omkring jorden. Løftet lød, at jorden skulle udlejes til de polske bønder, men i stedet blev den privatiseret og herefter først udlejet til en lav pris og siden solgt til investorer fra vesten, i mange tilfælde danske. Ved privatiseringen nåede arbejdsløsheden op på 40 %.

"Da statsfarmene blev afviklet for over 20 år siden, blev der etableret en statsmyndighed, som skulle udleje og sælge jorden til de polske landmænd, men det sker ikke. I stedet går jorden til de udenlandske selskaber," fortæller Edward Kosmal, formand for foreningen Solidaritet med Farmere i Vestpommern, til Politiken.

I dag er ca. 50 % af de tidligere kollektivbrug i Polen på udenlandske hænder og drives som monokulturer med produktion af svin og korn. Selvforsyningen i betydningen 'et landbrug, befolkningen kan ernæres af' undergraves, når de kollektive, statsejede landbrug er solgt og de lokale familiebbrug mister deres jord eller går ned i

konkurrencen.

De russiske myndigheder snakker om, at de ønsker danske svinefarme til landet 'for at sikre selvforsyningen', men betydningen af denne form for 'selvforsyning' er, at landbruget bliver totalt ensporet og under udenlandsk kapitals kontrol.

At de lokale bønder bliver taberne, kan investorerne naturligvis ikke opfatte som et problem. Erik Jantzen, formand for brancheorganisationen Danish Farmers Abroad, udtaler, at der jo er lige rettigheder i EU: *"...En polak kan jo også købe det halve Danmark"* og *"...generelt bliver de østeuropæiske landes svineproduktion ved med at falde, fordi de lokale landmænd ikke kan klare sig i konkurrencen, mens vi klarer os fint"*.

"Den vigtigste årsag til, at man kan tjene gode penge i f.eks. Rusland og Litauen, er, at markederne er underforsynede med fødevarer og landbrugsprodukter. Det giver en merpris," siger Jytte Rosenmaj, direktør for Idavang med 13 farme i Litauen og Rusland (Verdensbanken har lige købt en andel).

Men hvorfor er de underforsynede? Kun fordi de har nedlagt landets eget landbrug, har taget jorden fra dem, der dyrkede den, og er overgået til de fri og kapitalistiske markeds mekanismer, der undergraver den lokale produktion.

Udviklingen kan ikke undgå at føre til en affolkning af landområderne. Måske udvandring til Danmark?

Den danske stats hjælp østeventyret på vej

Investeringsfonden for Østlandene (IØ) blev dannet af den danske stat i 1989, og her hjalp regeringen storbønderne godt i gang, mens staten på samme tid selv optrådte som kapitalist.

Uffe Ellemann, der var initiativtager til fonden, skrev i 2010:

"Det betyder – og hold nu fast! – at der allerede er betalt 250 millioner kroner MERE tilbage til statskassen, end der oprindeligt blev indskudt i Fonden!"

Uffe Ellemann beklager i samme artikel, at fonden var planlagt at skulle lukke i 2012.

Fonden er nu lagt ind under Investeringsfonden for udviklingslande (IFU), der arbejder videre med udnyttelsen af nye markeder rundt omkring i verden.

En ny administrerende direktør er netop udnævnt af regeringen (20. juni 2013). Den ny direktør, Tommy Thomsen, kommer med en baggrund i bl.a. en toppost i A.P. Møller Mærsk, og udviklingsminister Christian Friis Bach udtalte i denne forbindelse:

"Udnævnelsen bliver til gavn for verdens udviklingslande, for danske virksomheder og for investorer. IFU er midt i en rivende udvikling med nye innovative fonde og samarbejder, og den høje vækst i en række udviklingslande skaber helt nye muligheder."

Direktøren udtaler: "... Med de nye muligheder, som IFU har fået for at tiltrække private midler til forvaltning, ser jeg store og spændende udfordringer i det nye job."

Også andre statslige instanser hjælper dansk kapital på vej på de nye markeder. Eksportrådet anbefaler f.eks. Kroatien, der fra 1. juli 2013 er medlem af EU.

"Det kommende EU-medlemskab foreskriver yderligere reformer i infrastruktur og økonomi, som giver muligheder for danske firmaer."

Eller Serbien, kandidat til EU-medlemskab: *"Afsætningsmuligheder for danske varer er ligeledes inden for udstyr til landbrugssektoren, der også skal optimeres og gøres klar til EU-eksport. Landbrug og fødevarer udgør tilsammen den største delsektor i den serbiske økonomi."*

Albanien, der nu også er vundet ind under det kapitalistiske udnyttelsesområde, ses som en mulighed. Man beklager, at det kapitalistiske marked endnu

Imperialisme på dansk

ikke så udviklet, men sko og tekstiler vil kunne forarbejdes (til sikkert fordelagtig pris).

Østeuropæisk arbejdskraft drives mod vest

Udviklingens anden side er udvandringen af ledig arbejdskraft til Danmark. Bønder og arbejdere uden livsgrundlag har 'fået muligheden' for at sælge deres arbejdskraft på det store EU-marked.

Meget nyttigt for de lokale, danske storbønder – og anden industri – er det, at østeuropæerne blev frigjort fra deres produktionsmidler eller mistede deres lønarbejde og nu kan sælge deres arbejdskraft til en lav pris.

Formand for Danske Svineproducenter, Torben Poulsen, udtalte i 2009 til DR Nyheder:

"Polakker og rumænere og den slags folk er meget mobile og vil flytte derhen, hvor arbejdet er. Og så er de også parate til at arbejde for den løn, vi har råd til at give dem."

Han regnede med, at en halvering af lønnen var passende, og ville de danske arbejdere ikke acceptere dette – "vi respekterer jo de danske overenskomster" – måtte de have gang i nogle øst-arbejdere.

"Så må vi lave et nyt selskab, som ikke har overenskomst, og lade de udenlandske medarbejdere komme herop. Østaf-talen er jo ophørt 1. maj. Og så står vi i en situation, hvor det reelt kan lade sig gøre."

Svineri med miljøet

I 2005 afslørede Fagbladet 3F, hvordan svineproduktionen på svinefarmen Poldanor i Polen foregik helt uden overholdelse af miljøkrav, og hvordan gyllen f.eks. blev opbevaret i kæpsemæssige, uafdækkede gyllelaguner.

Poldanor reagerede både ved at gå til pressenævnet og kræve artiklerne

fjernet fra 3F's hjemmeside og ved at kalde den meget brede lokale protest for 'venstrestremisme'.

Danske politikere var direkte indblandet i Poldanor-sagen. Daværende udenrigsminister Per Stig Møller garanterede i et samråd i Folketinget, helt i strid med virkeligheden, at alle danske miljøregler var overholdt, og daværende forsvarsminister Søren Gade viste sig at have aktier for 350.000 kr. i et russisk svineprojekt, Russian Pig Meat A/S.

Blandt investorerne i Polen Invest var også Ulla Tørnæs' mand, Jørgen L. Tørnæs, et faktum Ulla Tørnæs (daværende minister for udviklingsbistand) havde forsøgt at holde skjult.

Mogens Hovmand, der er bror til forhenværende skatteminister Svend

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

You Tube

KPnetavisen
Facebook forum

- og tegn abonnement på månedsbladet
Kommunistisk Politik

KOMMUNISTISK POLITIK

kontakt: kompol@apk2000.dk

Erik Hovmand (V), har været direktør i Polen Invest fra 1994 og frem til 2003.

Det viste sig også (i 2005), at i gennem de sidste tre år havde koncernen ikke betalt en krone i skat trods et overskud på hele 93 millioner kroner. Aktionærerne havde desuden i 2002 og 2003 samtidigt modtaget 42 millioner i EU-støtte.

En såkaldt uvildig rapport blev lavet af Carl Bro, der var ansat i IFU-fonden, som selv er medinvestor i svineproduktionen. Den danske ambassade i Polen blev desuden anklaget for lobbyvirksomhed og forsøg på at påvirke lovgivningsarbejdet med argumenter om, at de danske firmaer ville gå konkurs, hvis der blev indført krav om overdækning af gyllen m.m.

Selvom det officielt var IØ Fondens politik, har man aldrig derfra krævet, at de danske regler om miljø i praksis skulle overholdes eller få kontrolleret forholdene, f.eks. om gyllelagunerne dækkes til.

Sygdomsfremkaldende stank

Gyllestanken kan være ret ulidelig at leve med, men den er ikke alene ubehagelig, den er også sundhedsskadelig. Typiske symptomer, som kan opstå hos mennesker, der bor tæt på industriefarme, er hovedpine, kvalme, hals- og øjenirritation, åndedrætsbesvær, stress, angst og forhøjet blodtryk.

Der udledes ganske små partikler, der kan nå langt ned i lungerne.

Sundhedsforsker Steve Wing forklarer til Politiken, at de akutte symptomer fra svinefarmes udledning er godt dokumenteret, mens langtidsvirkningerne ikke er undersøgt.

Stadig kamp om miljøet

Modstanden er stor i mange af de områder, hvor svinefabrikkerne anlægges. At floderne er forurenet, ser man synlige beviser på i form af døde fisk, og gyllen føres ofte direkte ud i søerne.

I en landsby i Ukraine har man forsøgt at forhindre svineinvestoren Danosha i at bygge. Ved en afstemning stemte 99 % af indbyggerne imod, og modstanden breder sig til andre landsbyer.

Nogle af svinefarmene har forsøgt at købe sig noget goodwill ved f.eks. at give snerydningsmateriel til landsbyen og lignende. To svinefarme ligger tæt på floden Dnjestr's bred, en af Østeuropas store vandveje med forbindelse til store naturområder.

Undergrunden er porøs og meget sårbar over for gødningsstoffer i gyllen. Det tætte netværk af svinefarme udgør i det hele taget en stor miljorisiko. Ejerne spekulerer i at holde antallet lige under 12.000 svin, der er grænsen for skrap-pere krav.

Fakta om danske landbrugsinteresser

- Axzon A/S er det største danske svineselskab, der opererer i Østeuropa. Det fik i 2012 et overskud før skat på 255 millioner kroner ud af en omsætning på 1,2 milliarder kroner. Axzon dyrker 20.000 hektar jord i Østeuropa og solgte i 2012 ca. 700.000 svin. Verdensbanken skyder næste år 400 millioner ind i firmaet.
- Danske storbønder samler sig i foreningen Danish Farmers Abroad, der særligt orienterer sig mod Østeuropa, men danske bønder har også store interesser andre steder i verden, f.eks. i Afrika. I alt er der nu 79 danskejede svinefarme i Østeuropa.
- Ikke kun svin er et emne for den danske landbrugsimperialisme, også produktion af kornprodukter, mælk og kyllinger går strygende.
- Ifølge en opgørelse fra Investe-

ringsfonden for Østlandene (IØ) er et overskud på 1,8 milliarder kroner røget i statskassen for statens investeringer i Østeuropa.

- Ifølge Oxfam har vestlig kapital globalt overtaget 80 millioner hektar land. Det svarer til et areal på 20 gange Hollands størrelse. Jord fra fattige bønder eller kollektivt ejet jord stjæles, lejes eller købes i stor stil.
- Det registrerede antal østarbejdere i Danmark er 75.000 personer, hvis arbejdstid tilsammen udgør 54.523 fuldtidsstillinger. De arbejder især inden for landbrug, skovbrug, fiskeri, rengøring og service og i bygge- og anlægsbranchen.
- I følge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd ligger lønningerne på 9500 kroner om måneden for en bulgarer, 13.500 for en rumæner og 14.200 for en ukrainer.

Poldanor, Axzons største grisefarm

I landsbyen Zegrze i det nordvestlige Polen har man i 11 år ført en kamp mod byggeriet af en svinefarm bygget af firmaet Poldanor, der hører under moderselskabet Axzon, den største danske investorgruppe på området.

Ved en anden af firmaets svinefarme er beboerne meget generet af gyllestanken, så erfaringerne skræmmer.

På Poldanor har man også, med IØ- penge i ryggen, anvendt de potentielt meget farlige vækstoffremmere i produktionen.

"Vi troede faktisk også, at de var afskaffet hos Poldanor," siger Sven Riskær, tidligere direktør i IØ-Fonden, til Berlingske Business. Kontrol eller vinden har man åbenbart ikke taget i anvendelse.

I flere af de lande, hvor de danske svi-

nefabrikker er etableret, betales der overhovedet ikke skat af overskuddet.

Det gælder bl.a. i Polen og Ukraine, hvor stærke lobbyister har fået skabt en lovgivning, hvor landbruget er helt fritaget for skat. Som holdingselskab skal de danske firmaer betale skatten i produktionslandet, ikke i hjemlandet.

I 2012 havde svinekoncernen Axzon et overskud på 250 millioner kr. på deres 27 svinefarme i Polen og Ukraine. Deres samlede skattebetaling for aktiviteter i Danmark og udlandet var 900.000 kr.

Tom Axelgaard, adm. direktør for Ax-

zon, mener dog, at de betaler rigeligt i skat.

"Vi sætter en masse i gang. Vi skaber arbejdspladser, og medarbejderne betaler skat af deres løn. Dertil kommer ejendomsskatter og jordleje til landsbyerne. Vi har fået ros fra myndighederne, som kalder os en af de største skatteydere derovre."

Alene Poldanor modtog i 2012 19 millioner kr. i landbrugsstøtte fra EU.

Offensiv mod Rusland og Ukraine

Verdensbanken indskyder næste år 400

millioner i et fremstød mod Rusland og Ukraine. Ukraine siges at have verdens bedste landbrugsjord, med et muldrag på op til 12 meter. En ny jordlov er på vej i Ukraine, der vil gøre handel med jord fri.

I øjeblikket udlejes jorden i bundter af udlejede jordlodder, som enkeltvis ejes af lokale bønder, der ikke kan leve af at dyrke jorden. Forpagterne, ofte udenlandske firmaer, forventes at få førstet til køb, så jordloven ligger tilsyneladende og venter, til processen med samling af små jordlodder til store er 'på plads'. Også indenlandske private investorer er en faktor i kampen om jorden.

Dansk imperialism i Afrika

Verdensbanken og Handelsministeriet har en plan

Verdensbanken forudser kommende fødevarekriser og sultkatastrofer i verden og har lanceret en ny strategi: 'Afrika skal brødføde verden' (april 2013). 800 millioner hektar jord ligger 'uopdyrket' hen. Regeringen er helt med på idéen om at effektivisere og overtage Afrika.

Udviklingsminister Christian Friis Bach taler i kor med Verdensbanken og som en fuldblods imperialist. Han har også en klar strategi for, hvad der skal ske i Afrika. Det er nemlig ikke afrikanernes sag, men hele verdens. Afrikanerne truer faktisk hele verden med hungersnød, fordi deres landbrug er så ineffektivt! Mener ministeren.

I Afrika findes ifølge Verdensbanken 800 millioner hektar jord, der ligger uopdyrket hen. Med uopdyrket menes sandsynligvis vild natur eller græsning for dyr, som udgør fødegrundlag for mennesker, der ikke er bønder. Men i vestlig forstand betragtes det altså som 'uopdyrket'. Oven i det 'uopdyrkede' areal skal også lægges al den jord, der dyrkes af de lokale bønder. Den del er det også Vestens 'problem' at 'effektivisere'.

Det store problem for investorerne er, ifølge Friis Bach og sikkert også Verdensbanken, ejendomsforholdene, da jorden i Afrika ikke i almindelighed

er en vare, der bare kan anskaffes. Der er ofte en kollektiv brugsret til jorden.

Christian Friis Bach siger:

"... Jeg vil insistere på, at ejendomsretten til jorden bliver privat og individuel. Det er en helt grundlæggende

Imperialisme på dansk

betingelse for at vi kan udvikle landbruget."

Med hvilken ret lægger en dansk udviklingsminister planer for, hvordan det afrikanske landbrug skal udvikles?

"...En central del af omstillingen er meget større og mere effektive brug, der bygger på udenlandsk kapital. På sigt er der rigtig mange mennesker, der skal flytte ud af landbrugssektorerne og ind i byerne ... Manglende jordrettigheder er på alle måder en stor barriere for udviklingen."

Det er meget udspekuleret at bruge argumentet, at retten til jorden er livsvigtig – kun for at man på pæn juridisk vis kan afskaffe den igen.

Friis Bach har oven i købet den frækhed at skubbe kvindefrigørelsen foran

sig som et forsvar for imperialismen i Afrika:

"Noget af det vi insisterer allermest på, er, at kvinder skal kunne eje og arve jord ... For mig er det helt grundlæggende at give kvinder lige rettigheder til jorden."

Rov af jord

Christian Friis Bach siger meget tydeligt og ligeud, hvad der er tanken med den 'ny strategi': Store landbrugskoncerner stjæler eller opkøber jordlodder i Afrika, der samles til kæmpe arealer. Afrikanerne fordrives fra jorden, og dyrkning af livsfornødenheder til selvforsyning ændres til dyrkning af ganske få afgrøder i monokultur med patenteret frø, helst genmodificeret, så kontrollen ligger hos 100 % hos firmaet. Jorden dyrkes med masser af kunstgødning og sprøjtegift.

Afgrøderne sælges på verdensmarkedet, uden at de lokale indbyggere får nogen del i udbyttet. De kan enten tage til en by eller en mine og søge efter arbejde eller blive lønarbejder på jorden til sulteløn. Når der er fødevarekrise og

sult, stiger priserne på verdensmarkedet.

Europæiske biobrændstof-investorer har overtaget over 6.000.000 hektar landbrugsjord i det sydlige Afrika (Mellemfolkeligt Samvirke 26. marts 2013). Biobrændstof-forretningen er en medvirkende faktor til overtagelse af jord i Afrika, til sult og til højere priser på mad.

70 % af verdens mad produceres i dag lokalt af småbønder. Et tal, agroindustrien vil gøre alt for at ændre på. Med frihandelsaftaler, jordovertagelser, patent på frø, forbud mod 'protektionisme'. Med 'kvindefrigørelse, civilisation og fremskridt'. Og med våben, krig og soldater.

Dansk frihandel i Afrika

Danmarks regering går stærkt ind for denne udvikling. Ikke kun Verdensbanken, men også Handelsministeriet har lanceret en ny strategi. De minder faktisk en del om hinanden.

Danmark skal rette sig mod de nye vækstøkonomier, og her bl.a. Afrika. Først og fremmest skal der laves frihandelsaftaler med udviklingslandene så hurtigt som muligt.

Der skal både handles frit i landene, så vores varer kan udkonkurrere de lokale, og der skal startes produktion med danske penge. Der skal være fri konkurrence, og udviklingslandene må ikke kunne beskytte deres egne produktioner.

"Sammen med erhvervslivet skal der udarbejdes et dansk vækstinitiativ i Afrika med henblik på at øge danske virksomheders engagement på kontinentet."

Investeringsfonden for udviklingslandene, IFU, har allerede en del erfaringer i Afrika fra Ghana, Zambia og Uganda. I mere end 40 år har IFU investeret med både store og små danske virksomheder i Afrika. Det gælder for eksempel A. P. Møller-Mærsk, FL Smidth, Novo Nordisk, Haldor Topsøe, Dalhoff Larsen & Hornemann, Fan Milk, Victoria Pumps, Aidsfondet, Fibertex og mange flere.

IFU opfordrer danske investorer til at kaste sig ud i Afrika-eventyret, og også danske pensionskasser er interesserede i det nye marked. De gode erfaringer

fra Østeuropa skal videreføres sydpå. Så sulten kan afskaffes.

Danske investeringer med 'finansiel og militær tyngde'

Danmark har fastlagt 12 lande, hvor man skal være 'til stede med politisk og finansiel tyngde' (Danida). Et af landene er Mali, hvor vi tilsyneladende også skal være til stede med militær tyngde. Ligesom Frankrig og en hel stribe NATO-lande. Og Kina for første gang med kampsoldater på et andet kontinent. Rivaler og samarbejdspartnere – alle under FN's paraply.

De danske soldater trækkes nu ud af Afghanistan efter nederlaget for NATO - men et folketingsflertal meddeler, at de straks skal være klar til at gå i krig igen f.eks. i Afrika.

Øvrige lande i fokus for Danmark er Niger, Ghana, Sydsudan, Etiopien, Uganda, Somalia, Kenya, Tanzania, Zimbabwe og Mozambique. Danmark skal udnytte 'sine gode forbindelser', der er skabt gennem udviklingsbistanden. Den skal også gøres endnu mere handelsorienteret som led i den 'ny strategi'.

Imperialistisk fødevarer-sikkerhed og modstand

Et eksempel på, hvordan man ønsker at bekæmpe hungersnøden, kan tages fra Elfenbenskysten i 2012. Her var sket

det, at de lokale salgspriser på ris var kommet ned under verdensmarkedsprisen, noget der var helt uacceptabelt for verdens rige lande.

G8-landene, repræsenteret af EU, fik en aftale i stand under det smukt klingende navn 'Ny alliance for fødevaresikkerhed'.

Aftalen blev indgået mellem G8, en række afrikanske regeringer og navngivne multinationale firmaer.

Elfenbenskysten lovede at reformere lovgivningen, så det blev lettere for udenlandske investorer at operere i landet, til gengæld for et millionbeløb i dollars, samt lovning på investeringer fra de otte udenlandske firmaer og deres lokale partnere på omkring 800 millioner dollars i udviklingen af store risfarme.

Resultatet blev som beskrevet ovenfor: fordrivelse af småbønderne, skabelsen af et besiddelsesløst proletariat uden midler til at opretholde eksistensen.

Over hele verden kæmper lokale befolkninger imod jordovertagelser, mod tyveri af deres oprindelige genbank inden for frø, der er udviklet gennem tusinder af år. Særligt møder agroindustriens bestræbelser på at indføre patenterede, genmodificerede afgrøder stor modstand.

Det er en kamp mod multinationale firmaers overtagelse af landet og produktionen, for selvforsyning. Mod imperialismen.

Medicin

udskrives fra lægen til patienten i rigelige mængder

og påfører ofte denne ubehagelige bivirkninger og skade på helbredet -

Dette er i samfundsøkonomisk henseende underordnet, for her har fabrikantens og aktionærens

gevinst første prioritet - for derved at fremstille nye produkter med samme formål som ovenskrevne - profit før patientens helbred - og lade maskinen kværne derudaf i højere takt.

NB

DIDF om dommen mod ROJ TV:

'Et uacceptabelt indgreb i pressefriheden'

DIDF fordømmer den danske domstolsbeslutning om at inddrage sendetilladelserne til ROJ TV, NUCE TV og MMC TV.

- *Dommen er et uacceptabelt indgreb i ytrings- og informationsfriheden og undergraver den igangværende proces for en fredelig løsning af det kurdiske spørgsmål i Tyrkiet*, siger Düzgün Altun fra DIDF's landsledelse.

Landsretten i København har frtaget medievirksomheden Mezopotamya Broadcasting sendetilladelserne til fjernsynskanalerne ROJ TV, NUCE TV og MMC TV. Derudover blev virksomheden idømt en bøde på omkring to millioner euro.

Retssagen er løbet siden 2010, og

den endelige dom begrundet retten med overtrædelse af den danske anti-terrorlov.

Altun kritiserer domstolsafgørelsen for at sætte politiske kalkuler over ytrings- og pressefriheden, og for at den danske domstol har bøjet sig for presset fra Ankara i relation til den nuværende proces for en fredelig løsning på det kurdiske spørgsmål.

- *Det er velkendt, at den tyrkiske regering gjorde sin tilslutning til valget af den tidligere danske statsminister Fogh Rasmussen til NATO's generalsekretær afhængig af, at der blev indledt retslige skridt mod det kurdiske ROJ TV. Den danske regering har øjensynligt nu indfriet sine løfter*, siger Altun.

DIDF understreger, at foreningen solidariserer sig med de ramte TV-stationer, som er kurdernes stemme i Tyrkiet og Europa.

Den opfordrer også den demokratiske offentlighed i Tyskland til at stå solidarisk med ROJ TV.

- *Bare for to uger siden forsøgte det højeste radioråd i Tyrkiet at bringe den oppositionelle TV-kanal HAYAT TV til tavshed. Dette forehavende blev indstillet på grund af en stærk international protestbølge. Nu har ROJ TV brug for den europæiske demokratiske offentligheds støtte og solidaritet.*

Af DIDF - Forbundet af demokratiske arbejderforeninger, Tyskland

Midttrafik Århus udliciterer billetkontrollen Buskontrollører erstattes af G4S

Midttrafik har over en længere periode ført en kamp imod fagligt aktive billetkontrollører og fyrede på et tidspunkt hele klubbestyrelsen.

Midttrafik har nu besluttet at udlicitere opgaven med billetkontrol, og foreløbigt frem til nytår hyres et privat selskab, det berygtede G4S, i stedet.

Kirsten Normann Andersen, afdelingsformand i FOA Aarhus, udtaler:

"Det er en falliterklæring, og Aarhus Kommune burde selv hjemkalde og stå for kontrollen. Det er også kontrollørernes ønske."

Udlicitering af opgaven betyder et ekstra mellemlid, og at prisen for kommunen uundgåeligt stiger, når vagtfirmaets profit skal lægges oveni.

Vigtigt for Midttrafik er formodentligt det faktum, at de med dette greb får stoppet kritik og faglig aktivitet. Folkene i G4S er "professionelle" og formodes ikke at være engagerede i arbejdsforholdene.

Vicedirektør i Midttrafik Mette Julbo udtaler endvidere til Århus Stiftstidende: *"I en udbudssituation køber vi et sygefravær på nul."* Så alt i alt køber man en 'effektiv løsning uden sygdom og uden brok'.

G4S er berygtet verden over for at indgå i bevogtningsopgaver i verdens brændpunkter, opgaver med blod på hænderne. De leverer overvågning, vagtjeneste og fængsler for krigsførende magter og går ind i situationer, hvor magthaverne ønsker at styre forventede protester og folkeforsamlinger.

G4S leverer sikkerhed til Israel vendt imod palæstinenserne i de folkeretsstridige bosættelsesområder, de har ageret privat vagtværn under Irakkrigen og meget mere.

I 2010 lovede G4S, efter stærkt pres fra blandt andre Boykot Israel, at de ville trække sig fra aktiviteter i Israel og Palæstina, men DanWatch skriver d. 30. maj 2013:

"Nu bekræfter pressemedarbejder Piers Zangana over for DanWatch, at G4S vedholder deres kontrakter med private og kommercielle kunder i israelske bosættelser samt deres kontrakter med israelske fængsler."

G4S bør boykottes overalt, og Aarhus Kommune bør stoppe Midttrafik's udlicitering og brugen af G4S. Både fordi opgaven varetages bedst i kommunen, og fordi G4S har blod på hænderne.

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

Åbningstid:

Tirs- og torsdag 14 - 18.00

Se oktober.net.dk

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdag 12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Over 17.000 udlændinge fører krig i Syrien – mindst 65 fra Danmark

17.000 udlændinge er lige nu aktive i krigen mod Assad-styret i Syrien ifølge forskellige vurderinger blandt andet baseret på oplysninger fra den såkaldte Fri Syriske Hær. At krigen i de vestlige medier betegnes som en borgerkrig er noget af en tilsnigelse.

De udenlandske krigere – af Assad-regeringen betegnet som 'terrorister' – kommer fra både arabiske og ikke arabiske lande. Den største gruppe blandt araberne kommer fra Saudi-arabien. Tjetjenere udgør den største gruppe blandt de ikke-arabiske krigere, men de kommer også fra de europæiske lande, fra USA og fra Rusland.

Hvor mange, der er blevet dræbt, er ukendt.

Danske PET har anslået, at mindst 65 danske statsborgere har været eller er deltagere i kampen mod Assad-styret. Den tidligere danske Guantanamo-fange, 39-årige Slimane Hadj Abderahmane med algiersk baggrund, blev dræbt i kamp mod regeringssoldater i nærheden af oprørernes hovedbase i Homs i februar i år.

Jihadister rekrutteres i de forskellige

lande af mere eller mindre hemmelige celler, der organiserer ind- og udrejser til Syrien, først og fremmest gennem nabolandet Tyrkiet, hvor det upopulære Erdogan-regime har givet 'oprørerne' frit spillerum.

Der er også rapporter om, at amerikanske og britiske hemmelige tjenester har trænet lejesoldater, der indgår i krigen mod Assad. USA og UK har tidligere meddelt, at de vil give 'oprørerne' våben og udstyr til at fortsætte kampen. I forvejen bevæbnes de forskellige væbnede fraktioner og grupper i og uden for Syriens Fri Hær med våben, også avancerede, fra Qatar og Saudiarabien. Angiveligt har 'oprørerne' brugt kemiske våben (Sarin) i kamp mod regeringssoldaterne.

De udenlandske krigere, der støt-

tes af forskellige magter, er blevet en dominerende kraft på oprørssiden. De væbnede grupper er indbyrdes splittede. 'Den fri syriske hær' beskyldte i sidste uge en Al Qaeda-relateret gruppe for at stå bag drabet på en af dens vigtigste militære ledere.

Splittelsen afspejler en tilsvarende situation blandt krigens internationale bagmænd.

De sekteriske 'hellige krigere' og deres brutale og barbariske fremfærd har fået den brede syriske befolkning til at vende sig mod 'oprørerne'.

Det er den væsentligste baggrund for Assad-styrets og regeringssoldaternes militære fremgange i den senere tid, der har tilbageerobret en række byer og områder, der har været kontrolleret af oprørsgrupperne. Det rapporteres, at også byen Homs står over for at komme på regeringsstyrkernes hænder.

Derfor sendes der nu forstærkninger til 'oprørerne' i form af krigere og våben. Ifølge det iranske nyhedsbureau FNA, der citerer oprørskilder, skal 1500 udenlandske krigere være kommet til Syrien via Tyrkiet alene i sidste uge.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 7 - 2013

TEMA:

*Kommunalvalg og
nedskæringsreformer*

*'Store reformdag'
i folketinget s.3*

Kommuner på kanten s. 4

*Frihed for
de multinationale s. 10*

Læren af Taksim s. 12

Militærkup Ægypten s. 14

*Edward Snowden
Whistleblower s. 16*

*Dansk imperialism:
Østeuropa og Afrika s. 18*

Verden ifølge Latuff

Power To The People

Kæmpe manifestationer i Brasilien mod regeringens politik startede med bevægelse mod 20 cents forhøjelse af busbilleten